

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2003/C 264/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-197/99 P: Belgian kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – EHTY:n perustamissopimus – Valtiontuki – Viides terästeollisuuden tukisäännöstö – Komission päätös 97/271/EHTY, jolla kielletään tietyt terästeollisuusyritykselle myönnettävät tuet – EHTY:n perustamissopimuksen 33 artikla – Rikkominen)	1
2003/C 264/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-137/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) esittämä ennakkoratkaisupyyntö): The Queen vastaan The Competition Commission, aikaisemmin The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd ja National Farmers' Union, Dairy Industry Federationin (DIF) osallistuessa asian käsittelyyn (Yhteinen maatalouspolitiikka – EY 32–38 artikla – Asetus N:o 804/68 – Maito- ja maitotuotealan yhteinen markkinajärjestely – Maidon tavoitehintaa – Asetus N:o 26 – Tiettyjen kilpailusääntöjen soveltaminen maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan – Jäsenvaltioiden oikeus soveltaa kansallisia kilpailusääntöjä maidontuotantoon, jotka ovat järjestäytyneet osuuskunniksi ja joilla on markkinavoimaa)	2
2003/C 264/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-331/00: Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1996, 1997 ja 1998 – Peltokasvit – Naudanliha – Varhaiseläketuki)	3

FI

2

(Jatkuu kääntöpuolella)

2003/C 264/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-338/00 P: Volkswagen AG (Muutoksenhaku – Kilpailu – Moottoriajoneuvojen jälleenmyynti – Markkinoiden eristäminen – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Asetus N:o 123/85 – Asianomaisen yrityksen joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta – Oikeus tulla kuulluksi – Perusteluvollisuus – Oikeudelliset seuraukset tietojen antamisesta lehdistölle – Ilmoituksen sääntöjenmukaisuuden vaikutus sakon määrän laskemiseen – Vastavali- tus)	3
2003/C 264/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-346/00: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1996 ja 1997 – Peltokasvit)	4
2003/C 264/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-416/00 (Tribunale Civile di Padova esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Tommaso Morellato vastaan Comune di Padova (EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artikla (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 30 artikla) – Myyntijärjestelyt – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettu pakastettu leipä, joka saatetaan markkinoille toisessa jäsenvaltiossa lisäkypsentämisen jälkeen, on pakattava ja varustettava erityisillä merkinnöillä ennen myyntiä)	4
2003/C 264/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-445/00: Itävallan tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto (Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistettu ekopistejärjestelmä – Asetuksella N:o 2012/2000 tehdyt muutokset – Lainvastaisuus)	5
2003/C 264/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-6/01 (Tribunal Cível da Comarca de Lisboa esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) ym. vastaan Estado português (Palvelujen tarjoamisen vapaus – Raha- tai onnenpelien pelattavana pitäminen – Pelilaitteet)	5
2003/C 264/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-13/01 (Giudice di pace di Genova esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Safalero Srl vastaan Prefetto di Genova (Direktiivi 1999/5/EY – Radio- ja telepäätelaitteet – Yhteisön oikeusjärjestyksessä taattujen oikeuksien tehokas oikeussuoja – Kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen hallinnollisten seuraamusten sallittavuus – Kolmanteen osapuoleen kohdistuvan takavarikointitoimen riitauttaminen)	6
2003/C 264/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-114/01 (Korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): AvestaPolarit Chrome Oy, aiemmin Outokumpu Chrome Oy (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivit 75/442/ETY ja 91/156/ETY – Jätteen käsite – Tuotantojäämä – Kaivos – Käyttö – Varastointi – 2 artiklan 1 kohdan b alakohta – Muun lainsäädännön käsite – Direktiivien 75/442/ETY ja 91/156/ETY alaan kuuluma- ton kansallinen lainsäädäntö)	7

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 264/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-125/01 (Sozialgericht Leipzigin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Peter Pflücke vastaan Bundesanstalt für Arbeit (Työntekijöiden suojelelu – Työnantajan maksukyvyttömyys – Palkkasaatavan maksamista koskeva takuu – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kahden kuukauden preklusiivisesta määräajasta maksuvaatimuksen esittämiselle sekä tämän määräajan palauttamista koskevasta mahdollisuudesta)	7
2003/C 264/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-155/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Leasing-sopimuksella käyttöön luovutettu auto – Verolliset liiketoimet – Oma käyttö – 17 artiklan 6 ja 7 kohta – Kansallisessa lainsäädännössä direktiivin voimaantulohetkellä olleet rajoitukset)	8
2003/C 264/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-168/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bosal Holding BV vastaan Staatssecretaris van Financiën (Sijoittautumisvapaus – Verotus – Yhtiöiden voittojen verotus – Sellaisten kulujen vähennyskelpoisuuden rajoittaminen jäsenvaltiossa, jotka liittyvät yhtiön osuuksiin tytäryhtiöissä, joiden kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa – Verojärjestelmän johdonmukaisuus)	8
2003/C 264/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-198/01 (Tribunale amministrativo regionale per il Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) vastaan Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Kilpailuoikeus – Kilpailua rajoittava kansallinen lainsäädäntö – Kansallisen kilpailuviranomaisen toimivalta vahvistaa, ettei tällaista lainsäädäntöä sovelleta – Edellytykset sille, ettei kilpailuvastaista toimintaa lueta yritysten syyksi)	9
2003/C 264/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-207/01 (Corte d'appello di Firenze esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Altair Chimica SpA vastaan ENEL Distribuzione SpA (Kilpailu – Määräävä markkina-asema – Sähkön toimitus – Sovraprezzon laskuttaminen)	9
2003/C 264/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-211/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto (EY:n ja Bulgarian sekä EY:n ja Unkarin välinen sopimus – Maanteiden tavaraliikenne ja yhdistetyt kuljetukset – Verotus – Oikeudellinen perusta – EY 71 ja EY 93 artikla) . . .	10
2003/C 264/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-236/01 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Monsanto Agricoltura Italia SpA ym. vastaan Presidenza del Consiglio dei Ministri ym. (Asetus N:o 258/97 – Uuselintarvikkeet – Markkinoille saattaminen – Vaarattomuuden arviointi – Yksinkertaistettu menettely – Olennainen vastaavuus olemassa olevien elintarvikkeiden kanssa – Geneettisesti muunnetuista maissilinjoista valmistetut elintarvikkeet – Muuntoegeenisten proteiinien jäämien esiintyminen – Jäsenvaltion toimenpide, jolla rajoitetaan väliaikaisesti uuselintarvikkeen myyntiä tai käyttöä taikka keskeytetään sen myynti tai käyttö jäsenvaltion alueella)	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 264/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-285/01 (Cour administrative d'appel de Douain esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Isabel Burbaud vastaan Ministère de l'Emploi et de la Solidarité (Tutkintojen tunnustaminen – Sairaaloiden johtajien julkinen palvelussuhde – Direktiivi 89/48/ETY – Käsite ”tutkintotodistus” – Pääsykoe – EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla)	11
2003/C 264/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18 päivänä syyskuuta 2003 yhdistetyissä asioissa C-292/01 ja C-293/01 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Albacom SpA (C-292/01), Infostrada SpA (C-293/01) vastaan Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni (Telepalvelut – Yleiset valtuutukset ja yksittäiset toimiluvat – Direktiivi 97/13/EY – Yksittäisistä toimiluvista perittävät maksut)	12
2003/C 264/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-331/01: Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Nautaeläinten kasvattajille vuonna 1996 myönnetyt lisämaksut – Tarkastusten tulosten tiedoksianto koskeva määräaika)	12
2003/C 264/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-361/01 P: Christina Kik vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Asetus (EY) N:o 40/94 – 115 artikla – Kieliä koskeva sääntely sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) – Lainvastaisuusväite – Syrjintäkiellon periaate)	13
2003/C 264/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 11 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-22/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 1999/94/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	13
2003/C 264/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-25/02 (Bundesverwaltungsgericht esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Katharina Rinke vastaan Ärztekammer Hamburg (Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Direktiivit 86/457/ETY ja 92/16/ETY – Velvollisuus suorittaa osa-aikaisen yleislääkärin koulutuksen yhteydessä tietyt koulutusjaksot täysipäiväisesti)	14
2003/C 264/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä syyskuuta 2003 asiassa C-151/02 (Landesarbeitsgericht Schleswig-Holsteinin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Landeshauptstadt Kiel vastaan Norbert Jaeger (Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen – Direktiivi 93/104/EY – Työajan ja lepoajan käsitteet – Lääkärien päivystys (Bereitschaftsdienst) sairaalassa)	14
2003/C 264/25	Asia C-338/03: Tribunale civile e penale di Perugia – Ufficio per le indagini preliminari 12.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana Alessandro Rosario y.m.	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 264/26	Asia C-346/03: Tribunale di Cagliari – Sezione Civilen 29.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Giuseppe Atzeni vastaan Regione della Sardegna	16
2003/C 264/27	Asia C-347/03: Tribunale Amministrativo Regionale de Lazio – Sezione Seconda terin 9.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia ja Agenzia Reginale per lo Sviluppo Rurale vastaan Il Ministero per le Politiche Agricole e Forestali ja la Regione di Veneto	17
2003/C 264/28	Asia C-350/03: Landgericht Bochum 29.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Lisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte vastaan Deutsche Bausparkasse Badenia AG	18
2003/C 264/29	Asia C-356/03: Bundesgerichtshofin 9.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Elisabeth Mayer vastaan Versorgungsanstalt des Bundes und Länder	18
2003/C 264/30	Asia C-357/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2003/C 264/31	Asia C-358/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
2003/C 264/32	Asia C-359/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2003/C 264/33	Asia C-360/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2003/C 264/34	Asia C-362/03: Euroopan yhteisöjen komission 21.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2003/C 264/35	Asia C-363/03: Euroopan yhteisöjen komission 21.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2003/C 264/36	Asia C-377/03: Euroopan yhteisöjen komission 9.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	21
2003/C 264/37	Asia C-378/03: Euroopan yhteisöjen komission 9.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	22
2003/C 264/38	Asia C-381/03: Euroopan yhteisöjen komission 10.9.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2003/C 264/39	Asia C-384/03: Euroopan yhteisöjen komission 12.9.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	23
2003/C 264/40	Asia C-386/03: Euroopan yhteisöjen komission 12.9.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	23
2003/C 264/41	Asia C-387/03: Helleenien tasavallan 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2003/C 264/42	Asia C-392/03: Euroopan yhteisöjen komission 16.9.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	24
2003/C 264/43	Asia C-393/03: Itävallan tasavallan 18.9.2003 (telekopio 11.9.2003) Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2003/C 264/44	Asia C-395/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.9.2003 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	26
2003/C 264/45	Asian C-214/02 poistaminen rekisteristä	26
2003/C 264/46	Asian C-219/02 poistaminen rekisteristä	26
2003/C 264/47	Yhdistetyt asiat C-242/0 ja C-243/02 poistaminen rekisteristä	26
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 264/48	Asia T-243/03: Guardant Inc:n 27.6.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	27
2003/C 264/49	Asia T-259/03: Z:n 21.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2003/C 264/50	Asia T-261/03: Euro Style '94 S.r.l:n 18.7.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	28
2003/C 264/51	Asia T-271/03: Deutsche Telekom AG:n 30.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2003/C 264/52	Asia T-274/03: Focus Magazin Verlag GmbH:n 4.8.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	30

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 264/53	Asia T-277/03: Dionisia Elevtheriadin 23.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2003/C 264/54	Asia T-278/03: Van Mannekus & Co. B.V.:n 8.8.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	31
2003/C 264/55	Asia T-289/03: British United Provident Association Limitedin, BUPA Insurance Limitedin ja BUPA Ireland Limitedin 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2003/C 264/56	Asia T-290/03: Georgios Pantoulisin 18.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2003/C 264/57	Asia T-292/03: Messe Berlin GmbH:n 20.8.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	33
2003/C 264/58	Asia T-295/03: Poli Sud S.r.l.:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2003/C 264/59	Asia T-296/03: Proteco S.r.l.:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2003/C 264/60	Asia T-297/03: Tomasetto Achille S.a.s.:n (Tomasetto Andrea & C.) 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2003/C 264/61	Asia T-298/03: Cuoio e Pelli BIEFFE S.r.l.:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2003/C 264/62	Asia T-299/03: Nuova Fa.U.Di S.r.l.:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2003/C 264/63	Asia T-300/03: Moser Baer India Limitedin 29.8.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	35
2003/C 264/64	Asia T-302/03: PTV Planung Transport Verkehr AG:n 4.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	36
2003/C 264/65	Asia T-304/03: Bayer AG:n 8.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	37

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2003/C 264/66	Asia T-307/03: WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH:n 4.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	37
2003/C 264/67	Asia T-308/03: Valérie Wiamen 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	38
2003/C 264/68	Asia T-312/03: Wassen International Limitedin 12.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	39
2003/C 264/69	Asian T-250/99 poistaminen rekisteristä	39
2003/C 264/70	Asian T-288/99 poistaminen rekisteristä	40
2003/C 264/71	Asian T-318/99 poistaminen rekisteristä	40
2003/C 264/72	Asian T-111/03 poistaminen rekisteristä	40
2003/C 264/73	Asian T-249/03 R poistaminen rekisteristä	40

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2003/C 264/74	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 251, 18.10.2003	41
---------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-197/99 P: Belgian kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – EHTY:n perustamissopimus – Valtiontuki – Viides terästeollisuuden tukisäännöstö – Komission päätös 97/271/EHTY, jolla kielletään tietyt terästeollisuusyritykselle myönnettävät tuet – EHTY:n perustamissopimuksen 33 artikla – Rikkominen)

(2003/C 264/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-197/99 P, Belgian kuningaskunta (asiamiehenään: A. Snoecx, avustajinaan J.-M. De Backer, G. Vandersanden ja L. Levi), jota tukee Compagnie belge pour le financement de l'industrie SA (Belfin), edustajinaan avocat M. van der Haegen, avocat D. Waelbroeck ja avocat A. Fontaine, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-37/97, Forges de Clabecq vastaan komissio, 25.3.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-859) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolina ja muina asianosaisina ovat Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, Forges de Clabecq SA, konkurssiin asetettu yhtiö, kotipaikka Clabecq (Belgia), vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, Région Wallonne ja Société wallonne pour la sidérurgie SA (SWS), kotipaikka Liège (Belgia), väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

mäisessä oikeusasteessa, Région Wallonne ja Société wallonne pour la sidérurgie SA (SWS), kotipaikka Liège (Belgia), väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken (esittelevä tuomari), N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-37/97, Forges de Clabecq vastaan komissio, 25.3.1999 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin
 - siinä otetaan asiassa Teräs EHTY – Forges de Clabecq 18.12.1996 tehdyn komission päätöksen 97/271/EHTY, jossa tietyt Forges de Clabecq SA:lle myönnetty tuet todetaan yhteisömarkkinoille soveltumattomiksi, soveltamisala huomioon vääristyneellä tavalla,
 - sitä rasittaa EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 30 artiklan ja 46 artiklan vastainen perusteluvollisuuden laiminlyönti.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Forges de Clabecq SA:n nostama kumoamiskanne hylätään.
- 4) Belgian kuningaskunta, Euroopan yhteisöjen komissio ja Compagnie belge pour le financement de l'industrie SA vastaavat kukin niille yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

(1) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-137/00 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) esittämä ennakkoratkaisupyyntö): The Queen vastaan The Competition Commission, aikaisemmin The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd ja National Farmers' Union, Dairy Industry Federationin (DIF) osallistuessa asian käsittelyyn ⁽¹⁾

(Yhteinen maatalouspolitiikka – EY 32–38 artikla – Asetus N:o 804/68 – Maito- ja maitotuotealan yhteinen markkinajärjestely – Maidon tavoitehintaa – Asetus N:o 26 – Tiettyjen kilpailusääntöjen soveltaminen maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan – Jäsenvaltioiden oikeus soveltaa kansallisia kilpailusääntöjä maidontuottajiin, jotka ovat järjestäytyneet osuuskunniksi ja joilla on markkinavoimaa)

(2003/C 264/02)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-137/00, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa The Queen ja The Competition Commission, aikaisemmin The Monopolies and Mergers Commission, Secretary of State for Trade and Industry, The Director General of Fair Trading, ex parte: Milk Marque Ltd ja National Farmers' Union, Dairy Industry Federationin (DIF) osallistuessa asian käsittelyyn ennakkoratkaisun EY 12, EY 28–30, EY 32–38, EY 49 ja EY 55 artiklan, tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 4 päivänä huhtikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 26 (EYVL 1962, 30, s. 993) sekä maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 (EYVL L 148, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1587/96 (EYVL L 206, s. 21), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: ensimmäisen ja viidennen jaoston puheenjohtaja M. Wathelet, joka hoitaa yhteisöjen tuomioistuimen presidentin tehtäviä, jaoston puheenjohtajat R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY 32–38 artiklaa ja tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 4 päivänä huhtikuuta 1962 annettua neuvoston asetusta N:o 26 ja maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 804/68, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1587/96, on tulkittava siten, että alalla, jota maito- ja maitotuotealan yhteinen markkinajärjestely koskee, kansalliset viranomaiset ovat lähtökohtaisesti edelleen toimivaltaisia soveltamaan kansallista kilpailulainsäädäntöä kansallisilla markkinoilla valta-asemassa olevaan maidontuottajien osuuskuntaan.

Kun toimivaltaiset kansalliset viranomaiset toimivat alalla, jota maito- ja maitotuotealan yhteinen markkinajärjestely koskee, niiden on pidättäydyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat poiketa yhteisestä markkinajärjestelystä tai vahingoittaa sitä.

Alalla, jota koskee maito- ja maitotuotealan yhteinen markkinajärjestely, kansallisten toimivaltaisten kilpailuviranomaisten tällaiset toimenpiteet eivät saa erityisesti aiheuttaa vaikutuksia, jotka haittaavat yhteisessä markkinajärjestelyssä käytettyjen mekanismien toimintaa. Yksinomaan se seikka, että meijeriosuuskunnan saama hinta maidosta oli tavoitehintaa alempi ennen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten puuttumista asiaan, ei kuitenkaan riitä tekemään näiden viranomaisten mainittuun osuuskuntaan kohdistuvista, kansalliseen kilpailulainsäädäntöön perustuvista toimenpiteistä yhteisön oikeuden vastaisia.

Tällaiset toimet eivät myöskään saa vaarantaa EY 33 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita. Tältä osin kansallisten toimivaltaisten kilpailuviranomaisten on tarvittaessa huolehdittava EY 33 artiklassa tarkoitettujen, mahdollisesti keskenään ristiriitaisten tavoitteiden kannalta tarpeellisesta yhteensovittamisesta antamatta kuitenkaan jollekin näistä tavoitteista niin suurta merkitystä, että muiden tavoitteiden saavuttaminen käy mahdottomaksi.

- 2) Asetuksen N:o 804/68, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella N:o 1587/96, 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitehinnan tehtävä ei estä sitä, että toimivaltaiset kansalliset kilpailuviranomaiset käyttävät tätä tavoitehintaa tutkiessaan maatalousyrityksen markkinavoimaa vertaamalla tavoitehintaan todellisten hintojen vaihtelua.
- 3) Tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä sille, että soveltaessaan kansallista kilpailulainsäädäntöä jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltävät meijeriosuuskuntaa, jolla on valta-asema markkinoilla, tekemästä sopimuksia sen jäsenten tuottaman maidon jalostamiseksi osuuskunnan lukuun, vaikka tämä kiello kattaisi myös jalostuksen muissa jäsenvaltioissa.

- 4) EY 12 artikla ja EY 34 artiklan 2 kohdan toinen alakohta eivät estä ryhtymästä pääasiassa kyseessä olevien kaltaisiin toimenpiteisiin sellaista meijeriosuuskuntaa vastaan, jolla on valta-asema markkinoilla ja joka käyttää tätä asemaa yleisen edun vastaisesti, vaikka suurten meijeriosuuskuntien toiminta on muissa jäsenvaltioissa sallittua.

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-331/00: Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1996, 1997 ja 1998 – Peltokasvit – Naudanliha – Varhaiseläketuki)

(2003/C 264/03)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-331/00, Helleenien tasavalta (asiamiehinään: V. Kontolaimos ja I. K. Chalkias sittemmin C. Tsiavou) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: M. Condou-Durande), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 5 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/449/EY (EYVL L 180, s. 49) siltä osin kuin se koskee Helleenien tasavaltaa, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-338/00 P: Volkswagen AG (¹)

(Muutoksenhaku – Kilpailu – Moottoriajoneuvojen jälleenynti – Markkinoiden eristäminen – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Asetus N:o 123/85 – Asianomaisen yrityksen joutuminen vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta – Oikeus tulla kuulluksi – Perusteluvelvollisuus – Oikeudelliset seuraukset tietojen antamisesta lehdistölle – Ilmoituksen sääntöjenmukaisuuden vaikutus sakon määrän laskemiseen – Vastavalitus)

(2003/C 264/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-338/00 P, Volkswagen AG, kotipaikka Wolfsburg (Saksa) (asianajaja R. Bechtold), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-62/98, Volkswagen vastaan komissio, 6.7.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-2707) osittaista kumoamista, ja jossa vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: K. Wiedner, avustajanaan H.-J. Freund), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet sekä tuomarit C. Gulmann, V. Skouris (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus ja vastavalitus hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikulustaan.

(¹) EYVL C 335, 25.11.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-346/00: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuodet 1996 ja 1997 – Peltokasvit)

(2003/C 264/05)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-346/00, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään: R. Magrill, avustajanaan P. Roth, QC) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään: M. Niejahr ja K. Fitch), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 5 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/449/EY (EYVL L 180, s. 49) siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle varainhoitovuosien 1996 ja 1997 osalta 5 039 175,46 euron suuruinen määrä menoja, jotka kantajalle on aiheutunut peltokasvialalla, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomari D. A. O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 335, 25.11.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-416/00 (Tribunale Civile di Padovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Tommaso Morellato vastaan Comune di Padova ⁽¹⁾

(EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artikla (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 30 artikla) – Myyntijärjestelyt – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettu pakastettu leipä, joka saatetaan markkinoille toisessa jäsenvaltiossa lisäkypsennämisen jälkeen, on pakattava ja varustettava erityisillä merkinnöillä ennen myyntiä)

(2003/C 264/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-416/00, jonka Tribunale civile di Padova (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Tommaso Morellato ja Comune di Padova ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 30 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: C. W. A. Timmermans, neljännen jaoston puheenjohtaja, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), A. La Pergola, P. Jann ja S. von Bahr, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltion lainsäädännössä asetettu vaatimus, jonka mukaan sellainen leipä, joka on valmistettu tuossa jäsenvaltiossa kypsennämällä lopullisesti toisesta jäsenvaltiosta tuotu esikypsennetty, mahdollisesti pakastettu leipä, on pakattava ennen myyntiä, ei muodosta EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa (josta on muutettuina tullut EY 28 artikla) tarkoitettua määrällistä rajoitusta tai vaikutukseltaan vastaavaa toimenpidettä edellyttäen, että vaatimusta sovelletaan erotuksetta sekä kotimaisiin tuotteisiin että tuontituotteisiin ja että se ei todellisuudessa merkitse tuontituotteiden syrjintää.

Jos kansallinen tuomioistuin tätä asiaa tutkiessaan toteaa, että kyseinen vaatimus aiheuttaa tuonnin esteen, sitä ei voida pitää perusteltuna EY:n perustamissopimuksen 36 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 30 artikla) tarkoitettuista ihmisten terveyden ja elämän suojeluun liittyvistä syistä.

- 2) Kansallisilla tuomioistuimilla on velvollisuus taata perustamissopimuksen 30 artiklan täysi vaikutus jättämällä omasta aloitteestaan soveltamatta kansallisia säännöksiä, jotka ovat tämän artiklan vastaisia.

(¹) EYVL C 28, 27.1.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-445/00: Itävallan tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistettu ekopistejärjestelmä – Asetuksella N:o 2012/2000 tehdyt muutokset – Lainvastaisuus)

(2003/C 264/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-445/00, Itävallan tasavalta (asiamiehenään: H. Dossi) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään: A. Lopes Sabino ja G. Houttuin) joita tukevat Saksan liittotasavalta (asiamiehinään: W.-D. Plessing, avustajanaan J. Sedemund), Italian tasavalta (asiamiehenään: U. Leanza, avustajanaan M. Fiorilli) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: aluksi C. Schmidt ja M. Wolfcarius, ja sittemmin C. Schmidt ja W. Wils), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan vuoden 1994 liittymisasiakirjassa olevan pöytäkirjan N:o 9 liitteen 4 ja asetuksen (EY) N:o 3298/94 muuttamisesta Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistetun ekopistejärjestelmän osalta 21 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2000 (EYVL L 241, s. 18), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Vuoden 1994 liittymisasiakirjassa olevan pöytäkirjan N:o 9 liitteen 4 ja asetuksen (EY) N:o 3298/94 muuttamisesta Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistetun ekopistejärjestelmän osalta 21 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2000 2 artiklan 1 kohta kumotaan.
- 2) Kyseisen asetuksen 1 artikla ja 2 artiklan 4 kohta kumotaan, mutta niiden vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, myös välitoimimennettelyistä ja asiakirjan poistamista asian oikeudenkäyntiasiakirjoista koskevasta menettelystä aiheutuneista kuluista.
- 5) Saksan liittotasavalta, Italian tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 45, 10.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-6/01 (Tribunal Cível da Comarca de Lisboa esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) ym. vastaan Estado português (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus – Raha- tai onnenpelien pelattavana pitäminen – Pelilaitteet)

(2003/C 264/08)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-6/01, jonka Tribunal Cível da Comarca de Lisboa (Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Associação Nacional de Operadores de Máquinas Recreativas (Anomar) ym. ja

Estado português ennakkoratkaisun EY 2, EY 28, EY 29, EY 31 ja EY 49 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann ja F. Macken, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Raha- tai onnenpelit ovat EY 2 artiklassa tarkoitettua taloudellista toimintaa.
- 2) Raha- tai onnenpelilaitteiden pelattavana pitämistä, olipa se erotettavissa näiden laitteiden valmistamista, maahantuontia ja myymistä koskevasta toiminnasta tai ei, on pidettävä perustamissopimuksessa tarkoitettuna palveluja koskevana toimintana, joten se ei kuulu tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien EY 28 ja EY 29 artiklan alaisuuteen.
- 3) Raha- tai onnenpelien pelattavana pitämistä koskeva yksinoikeus ei kuulu EY 31 artiklan soveltamisalaan.
- 4) Portugalin lainsäädännön kaltaisen kansallisen lainsäädännön, jossa sallitaan raha- tai onnenpelien pelattavana pitäminen ja pelaaminen ainoastaan asetuksessa määrätyillä pysyvillä tai väliaikaisilla pelialueilla sijaitsevilla kasinosaleissa ja jota sovelletaan erotuksetta kotimaan kansalaisiin ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin, estää palvelujen tarjoamisen vapauden. Tällainen kansallinen lainsäädäntö ei kuitenkaan ole ristiriidassa EY 49 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen kanssa, kun otetaan huomioon ne sosiaalipolitiikkaan ja petosten ehkäisyyn liittyvät näkökohdat, joihin kyseinen lainsäädäntö perustuu.
- 5) Sillä, että muissa jäsenvaltioissa mahdollisesti on lainsäädäntöä, jossa asetetaan raha- tai onnenpelien pelattavana pitämiseksi ja pelaamiselle Portugalin lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä vähemmän rajoittavia edellytyksiä, ei ole merkitystä arvioitaessa sitä, onko Portugalin lainsäädäntö sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa.
- 6) EY:n perustamissopimuksen kanssa sopusoinnussa olevan lainsäädännön osalta raha- tai onnenpelien pelattavana pitämisen ja pelaamisen organisoimien ja valvonnan yksityiskohtien, kuten hallinnollisen yksinoikeussopimuksen tekeminen valtion kanssa tai tiettyjen pelien pelattavana pitämisen ja pelaamisen rajoittaminen tätä varten asianomaisella tavalla sallittuihin paikkoihin, valinta kuuluu kansallisille viranomaisille näiden harkintavallan puitteissa.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-13/01 (Giudice di pace di Genova esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Safalero Srl vastaan Prefetto di Genova (¹)

(Direktiivi 1999/5/EY – Radio- ja telepätelaitteet – Yhteisön oikeusjärjestyksessä taattujen oikeuksien tehokas oikeussuoja – Kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen hallinnollisten seuraamusten sallittavuus – Kolmanteen osapuoleen kohdistuvan takavarikointitoimen riittäminen)

(2003/C 264/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-13/01, jonka Giudice di pace di Genova (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Safalero Srl ja Prefetto di Genova ennakkoratkaisun yhteisön oikeudessa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen ja yhteisön oikeusjärjestyksen mukaisen yksityisille kuuluvien oikeuksien tehokkaan ja asianmukaisen oikeussuojan periaatteen kanssa, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön oikeusjärjestyksessä yksityisille oikeussubjekteille myönnettujen oikeuksien tehokkaan suojelun periaatetta on tulkittava niin, että pääasian kaltaisissa olosuhteissa tämän periaatteen kanssa ei ole ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka nojalla tuoja ei voi nostaa kannetta jälleenmyyjälle myytyjen tavaroiden takavarikointimenpiteestä, jonka viranomaiset ovat asettaneet jälleenmyyjälle, koska tuojalla on käytettävissään oikeussuojakeino, jolla voidaan varmistaa sille yhteisön oikeudessa myönnettujen oikeuksien kunnioittaminen.

(¹) EYVL C 79, 10.3.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-114/01 (Korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): AvestaPolarit Chrome Oy, aiemmin Outokumpu Chrome Oy⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivit 75/442/ETY ja 91/156/ETY – Jätteen käsite – Tuotantotajamä – Kaivos – Käyttö – Varastointi – 2 artiklan 1 kohdan b alakohta – Muun lainsäädännön käsite – Direktiivien 75/442/ETY ja 91/156/ETY alaan kuulumaton kansallinen lainsäädäntö)

(2003/C 264/10)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-114/01, jonka korkein hallinto-oikeus (Suomi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeudenkäynnissä, jossa muutoksenhakijana on AvestaPolarit Chrome Oy, aiemmin Outokumpu Chrome Oy, ennakkoratkaisun jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32), 1 artiklan a alakohdan ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa kaivostoiminnassa sivukiven ja malmin rikastuksessa syntyvän rikastushiekan haltija hävittää tai aikoo hävittää tai on velvollinen hävittämään nämä aineet, joita on siten pidettävä jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, tarkoitettuina jätteinä, paitsi jos jätteiden haltija käyttää niitä laillisesti kyseisen kaivoksen käytävien välttämättömään täyttämiseen ja esittää riittävät takeet tähän tarkoitettujen aineiden yksilöimisestä ja tosiasiallisesta käytöstä.*
- 2) *Mikäli kansallinen lainsäädäntö ei ole direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, ja erityisesti sen 11 artiklan täytäntöönpanotoimi, sitä on pidettävä tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna "muuna lainsäädäntönä", jonka alaan kyseisessä säännöksessä mainittu jätelaji kuuluu, jos se koskee kyseisten jätteiden käsittelyä jätteinä saman direktiivin 1 artiklan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla ja jos se johtaa sellaiseen ympäristönsuojelun tasoon, joka vähintään vastaa*

kyseisessä direktiivissä tarkoitettua tasoa, ja asia on näin, olipa kyseisen kansallisen lainsäädännön voimaantulopäivä mikä tahansa.

⁽¹⁾ EYVL C 173, 16.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-125/01 (Sozialgericht Leipzigin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Peter Pflücke vastaan Bundesanstalt für Arbeit⁽¹⁾

(Työntekijöiden suojele – Työnantajan maksukyvyttömyys – Palkkasaatavan maksamista koskeva takuu – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kahden kuukauden preklusiivisesta määräajasta maksuvaatimuksen esittämiselle sekä tämän määräajan palauttamista koskevasta mahdollisuudesta)

(2003/C 264/11)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-125/01, jonka Sozialgericht Leipzig (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Peter Pflücke ja Bundesanstalt für Arbeit ennakkoratkaisun työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, s. 23) 9 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja A. Rosas, julkisasiamies: J. Micho, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY kanssa ristiriidassa ei ole sellaisen kansallisen lainsäädännön mukaisen preklusiivisen määräajan soveltaminen, joka koskee palkatun työntekijän sellaisen vaatimuksen esittämistä, jolla on tarkoitus saada kyseisellä direktiivillä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti työnantajan maksukyvyttömyydestä johtuvia palkkasaatavia koskeva palkkaturvakorvaus, edellyttäen että tällainen määräaika ei ole epäedullisempi kuin ne määräajat, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäisen oikeuteen perustuvia vaatimuksia (vastaavuusperiaate) eikä sillä tehdä yhteisön oikeusjärjestyksessä tunnustettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi (tehokkuusperiaate).*

- 2) Jos kansallinen tuomioistuin toteaa, että preklusiivista määräaika koskeva kansallinen säännös ei ole yhteisön oikeuden vaatimusten mukainen ja että tätä säännöstä ei myöskään voida tulkita yhteisön oikeuden kanssa yhteensopivasti, kansallisen tuomioistuimen on kieltäydyttävä soveltamasta sitä.

(¹) EYVL C 161, 2.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-155/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Leasingsovimuksella käyttöön luovutettu auto – Verolliset liiketoimet – Oma käyttö – 17 artiklan 6 ja 7 kohta – Kansallisessa lainsäädännössä direktiivin voimaantulohetkellä olleet rajoitukset)

(2003/C 264/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-155/01, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Cookies World Vertriebsgesellschaft mbH iL ja Finanzlandesdirektion für Tirol ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) ja erityisesti sen 5 ja 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY säännöksiä on tulkittava siten, että kuudennen arvonlisäverodirektiivin säännökset ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännökselle, jonka tähän jäsenvaltioon sijoittautuneelle palvelujen vastaanottajalle toisessa jäsenvaltiossa suoritettujen palvelujen hankintamenojen suorittamisesta kannetaan arvonlisäveroa, kun tällä palvelujen vastaanottajalla ei olisi oikeutta ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen, jos palvelut olisi suoritettu sille kotimaassa.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-168/01 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bosal Holding BV vastaan Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Sijoittautumisvapaus – Verotus – Yhtiöiden voittojen verotus – Sellaisen kulujen vähennyskelpoisuuden rajoittaminen jäsenvaltiossa, jotka liittyvät yhtiön osuuksiin tytäryhtiöissä, joiden kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa – Verojärjestelmän johdonmukaisuus)

(2003/C 264/13)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-168/01, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bosal Holding BV ja Staatssecretaris van Financiën ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan (josta on tullut EY 48 artikla) sekä eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY (EYVL L 225, s. 6) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja S. von Bahr, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY kanssa on ristiriidassa direktiiviä EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) valossa tulkittaessa kansallinen säännös, jonka mukaan jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyhtiön voitosta kannettavaa veroa määrättäessä sallitaan emoyhtiön toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryhtiön pääomasta omistamaan osuuteen liittyvien kulujen vähentäminen vain, jos nämä kulut välillisesti myötävaikuttavat verotettavan voiton saamiseen jäsenvaltiossa, johon emoyhtiö on sijoittautunut.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-198/01 (Tribunale amministrativo regionale per il Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö): **Conorzio Industrie Fiammiferi (CIF) vastaan Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato** ⁽¹⁾

(Kilpailuoikeus – Kilpailua rajoittava kansallinen lainsäädäntö – Kansallisen kilpailuviranomaisen toimivalta vahvistaa, ettei tällaista lainsäädäntöä sovelleta – Edellytykset sille, ettei kilpailuvastaista toimintaa lueta yritysten syyksi)

(2003/C 264/14)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-198/01, jonka Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ennakkoratkaisun EY 81 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Kun kyse on EY 81 artiklan 1 kohdan vastaisista yritysten menettelyistä, joita kansallisessa lainsäädännössä edellytetään tai edistetään ja jotka kansallinen lainsäädäntö oikeuttaa tai joiden vaikutuksia se vahvistaa erityisesti hintojen vahvistamisen ja markkinoiden jakamisen osalta, kansallisen kilpailuviranomaisen, jonka tehtäväksi on annettu erityisesti EY 81 artiklan noudattamisen valvonta, on toimittava seuraavasti:
 - Sen on jätettävä soveltamatta tätä kansallista lainsäädäntöä.
 - Se ei saa määrätä seuraamuksia asianomaisille yrityksille sellaisesta niiden menneestä toiminnasta, jota kyseisessä kansallisessa lainsäädännössä edellytettiin.
 - Se saa määrätä seuraamuksia asianomaisille yrityksille sellaisesta niiden toiminnasta, johon ne ovat ryhtyneet tämän kansallisen lainsäädännön soveltamatta jättämisestä tehdyn päätöksen jälkeen, kun tämä päätös on tullut lainvoimaiseksi näiden yritysten osalta.

- Se saa määrätä seuraamuksia asianomaisille yrityksille sellaisesta niiden menneestä toiminnasta, jota tällä kansallisella lainsäädännöllä on ainoastaan helpotettu tai johon sillä on kannustettu, mutta sen on samalla otettava asianmukaisesti huomioon sen sääntelyn erityispiirteet, jonka rajoissa yritykset ovat toimineet.

- 2) Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on ratkaista, onko kansallinen lainsäädäntö, jossa annetaan ministeriölle toimivalta määrittää tuotteen vähittäismyyntihinta ja jossa annetaan tuottajien yhteenliittymälle, johon kuulumisen on pakollista, valta jakaa tuotanto yritysten kesken, EY 81 artiklan 1 kohdan kannalta arvioiden sellainen, että sen perusteella yrityksille jää mahdollisuus kilpailuun, jonka ne voivat vielä itsenäisellä toiminnallaan estää tai jota ne voivat näin rajoittaa tai vääristää.

⁽¹⁾ EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-207/01 (Corte d'appello di Firenze esittämä ennakkoratkaisupyyntö): **Altair Chimica SpA vastaan ENEL Distribuzione SpA** ⁽¹⁾

(Kilpailu – Määrävä markkina-asema – Sähkön toimitus – Sovraprezzon laskuttaminen)

(2003/C 264/15)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-207/01, jonka Corte d'appello di Firenze (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Altair Chimica SpA ja ENEL Distribuzione SpA ennakkoratkaisun EY 81, EY 82 ja EY 85 artiklan sekä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1996 annetulla direktiivillä 96/99/EY (EYVL 1997, L 8, s. 12), ja sähkön hinnan rakenteesta yhteisössä 27 päivänä lokakuuta 1981 annetun neuvoston suosituksen 81/924/ETY (EYVL L 337, s. 12) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet

sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 81, EY 82 ja EY 85 artiklaa sekä valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1996 annetulla direktiivillä 96/99/EY, on tulkittava niin, että niiden kanssa ei ole ristiriidassa sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään pääasian oikeudenkäynnissä esillä olevan kaltaisten lisämaksujen perimistä sähkön hinnassa, kun sähköä käytetään sähkökemiallisessa prosessissa, ja että sähkön hinnan rakenteesta yhteisössä 27 päivänä lokakuuta 1981 annettu neuvoston suositus 81/924/ETY ei estä jäsenvaltiota perimästä tällaisia lisämaksuja.

(¹) EYVL C 200, 14.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-211/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(EY:n ja Bulgarian sekä EY:n ja Unkarin välinen sopimus – Maanteiden tavaraliikenne ja yhdistetyt kuljetukset – Verotus – Oikeudellinen perusta – EY 71 ja EY 93 artikla)

(2003/C 264/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-211/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: aluksi M. Wolfcarius, sittemmin W. Wils) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinhään: A. Lopes Sabino ja E. Karlsson) joita tukevat Saksan liittotasavalta (asiamiehinhään: W.-D. Plessing ja M. Lumma) ja Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehinhään: J. Falts ja N. Mackel), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä 19 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/265/EY (EYVL L 108, s. 4) ja tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä 19 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/266/EY (EYVL L 108, s. 27), mutta ainoastaan siksi, että nämä päätökset perustuvat EY 93 artiklaan, ja muuttamatta niiden

vaikutuksia, jotka on kantajan mukaan pysyttävä voimassa, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, A. La Pergola ja S. von Bahr, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Bulgarian tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä 19 päivänä maaliskuuta 2001 tehty neuvoston päätös 2001/265/EY ja tiettyjä maanteiden tavaraliikenteen ehtoja ja yhdistettyjen kuljetusten edistämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä 19 päivänä maaliskuuta 2001 tehty neuvoston päätös 2001/266/EY kumotaan.
- 2) Näiden päätösten vaikutukset pidetään voimassa, kunnes on toteutettu tarpeelliset toimet tämän tuomion täytäntöönpanemiseksi.
- 3) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Saksan liittotasavalta ja Luxemburgin suurherttuakunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-236/01 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Monsanto Agricoltura Italia SpA ym. vastaan Presidenza del Consiglio dei Ministri ym. (¹)

(Asetus N:o 258/97 – Uuselintarvikkeet – Markkinoille saattaminen – Vaarattomuuden arviointi – Yksinkertaistettu menettely – Olennainen vastaavuus olemassa olevien elintarvikkeiden kanssa – Geneettisesti muunnetuista maissilinjoista valmistetut elintarvikkeet – Muuntogeenisten proteiinien jäämien esiintyminen – Jäsenvaltion toimenpide, jolla rajoitetaan väliaikaisesti uusielintarvikkeen myyntiä tai käyttöä taikka keskeytetään sen myynti tai käyttö jäsenvaltion alueella)

(2003/C 264/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-236/01, jonka Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen

tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Monsanto Agricoltura Italia SpA ym. ja Presidenza del Consiglio dei Ministri ym. ennakkoratkaisun uuselinvarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 (EYVL L 43, s. 1) 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta ja pätevydestä sekä tämän asetuksen 12 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechet ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies L. Hewlett, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Uuselinvarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 3 artiklan 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että pelkästään se, että uuselinvarvikkeissa on tietty määrä muuntogeenisten proteiinien jäämiä, ei estä pitämästä näitä elintarvikkeita olemassa olevia elintarvikkeita olennaisesti vastaavina eikä näin ollen estä yksinkertaistetun menettelyn käyttämistä kyseisten uuselinvarvikkeiden saattamiseksi markkinoille. Näin ei kuitenkaan ole silloin, jos ensiarvioimin tekoaikana käytettävissä olevan tieteellisen tietämyksen perusteella voidaan todeta, että on olemassa ihmisten terveydelle mahdollisesti vaarallisten vaikutusten riski. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia, täytyykö tämä edellytys.
- 2) Asetuksen N:o 258/97 5 artiklassa säädetyn uuselinvarvikkeiden markkinoille saattamista koskevan yksinkertaistetun menettelyn käytön sääntöjenmukaisuudella ei periaatteessa ole vaikutusta jäsenvaltioiden toimivaltaan toteuttaa kyseisen asetuksen 12 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä, kuten pääasiassa kyseessä oleva 4.8.2000 annettu asetus. Koska yksinkertaistettu menettely ei sisällä mitään – ei edes hiljaista – komission suostumusta, jäsenvaltion ei tarvitse kiistää tällaisen suostumuksen laillisuutta ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista. Nämä toimenpiteet voidaan kuitenkin toteuttaa vain, jos jäsenvaltio on ensin suorittanut yksittäistapauksen erityispiirteet huomioon ottaen mahdollisimman kattavan riskinarvioinnin, jonka perusteella tällaisten toimenpiteiden toteuttaminen on ennalta varautumisen periaate huomioon ottaen tarpeen, jotta voidaan asetuksen N:o 258/97 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti varmistaa, että uuselinvarvikkeet eivät aiheuta vaaraa kuluttajalle.
- 3) Neljännen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelun yhteydessä ei ole ilmennyt mitään sellaista, mikä vaikuttaisi asetuksen N:o 258/97 5 artiklan pätevyteen erityisesti tämän säännöksen sen soveltamisedellytyksen osalta, joka koskee kyseisen

asetuksen 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua olennaista vastaavuutta.

(¹) EYVL C 259, 15.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-285/01 (Cour administrative d'appel de Douain esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Isabel Burbaud vastaan Ministère de l'Emploi et de la Solidarité (¹)

(*Tutkintojen tunnustaminen – Sairaaloideen johtajien julkinen palvelussuhde – Direktiivi 89/48/ETY – Käsite ”tutkintotodistus” – Pääsykoe – EY:n perustamissopimuksen 48 artikla (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla)*)

(2003/C 264/18)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-285/01, jonka cour administrative d'appel de Douai (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Isabel Burbaud ja Ministère de l'Emploi et de la Solidarité ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL 1989, L 19, s. 16) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: aluksi johtava hallintovirkkamies L. Hewlett ja sittemmin apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sitä, että henkilön todetaan läpäisseen kansallisessa terveydenhuollon oppilaitoksessa järjestettävän koulutuksen päätteeksi pidetyn kokeen, mikä johtaa virkanimitykseen ranskalaisessa sairaalassa, on pidettävä vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/48/ETY tarkoitettuna ”tutkintotodistuksena”. Ennakkoratkai-

sua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on direktiivin 3 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan soveltamiseksi tarkistaa, voidaanko jäsenvaltion kansalaisen, joka haluaa harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa säänneltyä ammattia, toisessa jäsenvaltiossa saamaa todistusta pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna tutkintotodistuksena, ja mikäli näin on, selvittää, missä määrin koulutukset, joiden johdosta nämä tutkintotodistukset on annettu, ovat toisiinsa rinnastettavissa sekä kestopensa että sisältönsä osalta. Jos tällöin todetaan, että molemmissa tapauksissa on kyseessä direktiivissä tarkoitettu tutkintotodistus ja että nämä tutkintotodistukset on annettu vastaavien koulutusten perusteella, direktiivin vastaista on se, että vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset asettavat sellaisen edellytyksen, jonka mukaan jäsenvaltion kansalaisen on päästäkseen sairaalan johtajan virkaan suoritettava kansallisen terveydenhuollon oppilaitoksen järjestämä koulutus ja läpäistävä tämän koulutuksen päätteeksi järjestettävä koe.

- 2) Kun jäsenvaltion kansalaisella on jostain jäsenvaltiosta saatu tutkintotodistus, joka on vastaava kuin toisessa jäsenvaltiossa sairaaloiden virkoihin vaadittava tutkintotodistus, yhteisön oikeuden vastaista on se, että viimeksi mainitun jäsenvaltion viranomaiset asettavat kyseisen henkilön virkaan nimittämisen edellytykseksi sen, että hän läpäisee kansallisen terveydenhuollon oppilaitoksen pääsykokeen tapaisen kilpailun.

(¹) EYVL C 275, 29.9.2001.

tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Albacom SpA (C-292/01), Infostrada SpA (C-293/01) ja Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni, ennakkoratkaisun telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY (EYVL L 117, s. 15) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann ja S. von Bahr (esittelevä tuomari) julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY säännöksissä ja erityisesti 11 artiklassa kielletään jäsenvaltioita perimästä telepalvelualan yksittäisten toimilupien haltijayrityksiltä direktiivissä hyväksytyjen maksujen lisäksi niistä poikkeavia, pääasioissa kyseessä olevien maksujen kaltaisia maksuja pelkästään sillä perusteella, että yrityksillä on toimilupa.

(¹) EYVL C 275, 29.9.2001 ja EYVL C 289, 13.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

18 päivänä syyskuuta 2003

yhdistetyissä asioissa C-292/01 ja C-293/01 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Albacom SpA (C-292/01), Infostrada SpA (C-293/01) vastaan Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, Ministero delle Comunicazioni (¹)

(Telepalvelut – Yleiset valtuutukset ja yksittäiset toimiluvat – Direktiivi 97/13/EY – Yksittäisistä toimiluvista perittävät maksut)

(2003/C 264/19)

(Alkuperäinen kieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-292/01 ja C-293/01, jotka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-331/01: Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Nautaeläinten kasvattajille vuonna 1996 myönnettyt lisämaksut – Tarkastusten tulosten tiedoksianto koskeva määräaika)

(2003/C 264/20)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-331/01, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: aluksi M. López-Monís Gallego sittemmin L. Fraguas Gadea) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: S. Pardo Quintillán), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden

tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/557/EY (EYVL L 200, s. 28) Espanjan kuningaskuntaa koskevilta osin, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

ward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Valitus hylätään.*
- 2) *Valittaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 331, 24.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-361/01 P: **Christina Kik vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)** (¹)

(Asetus (EY) N:o 40/94 – 115 artikla – Kieliä koskeva sääntely sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) – Lainvastaisuusväite – Syrjintäkiellon periaate)

(2003/C 264/21)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-361/01 P, Christina Kik (asiamiehinään E. H. Pijnacker Hordijk ja S. B. Noë) jossa valittaja vaatii muutoksenhauksaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-120/99, Kik vastaan SMHV, 12.7.2001 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-2235) kumoamista, ja jossa vastapuolena ja muina asianosaisina ovat sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: A. von Mühendahl, O. Montalto ja J. Miranda de Sousa) joita tukevat Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: W. Wils ja N. Rasmussen), Helleenien tasavalta (asiamiehinään: A. Samoni-Rantou ja S. Vodina), Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään: S. Ortiz Vaamonde) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään: G. Houttuin ja A. Lo Monaco), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Ed-

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-22/02: **Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta** (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 1999/94/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2003/C 264/22)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-22/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: G. Valero Jordana ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehinään: I.M. Braguglia, avustajanaan A. De Stefano), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY (EYVL 2000, L 12, s. 16) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 11.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 68, 16.3.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-25/02 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Katharina Rinke vastaan Ärztekammer Hamburg (¹)

(Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Direktiivit 86/457/ETY ja 92/16/ETY – Velvollisuus suorittaa osa-aikaisen yleislääkärin koulutuksen yhteydessä tietyt koulutusjaksot täysipäiväisesti)

(2003/C 264/23)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-25/02, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Katharina Rinke ja Ärztekammer Hamburg ennakkoratkaisun yleislääkärin erityiskoulutuksesta 15 päivänä syyskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/457/ETY (EYVL L 267, s. 26) 5 artiklan sekä lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY (EYVL L 165, s. 1) 34 artiklan tulkinnasta ja niiden yhteensoveltuvuudesta miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) sisältämän sukupuoleen perustuvan välillisen syrjinnän kiellon kanssa, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sukupuoleen perustuvan välillisen syrjinnän kiellon noudattaminen on kaikkien yhteisön toimielinten antamien säädösten, päätösten ja muiden toimien laillisuuden edellytys.
- 2) Ensimmäisen kysymyksen tutkimisen yhteydessä ei ole tullut esille mitään seikkaa, joka horjuttaisi sen säännöksen pätevyyttä, joka sisältyy yleislääkärin erityiskoulutuksesta 15 päivänä syyskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/457/ETY 5 artiklan 1 kohtaan sekä lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY 34 artiklan 1 kohtaan ja jonka mukaan yleislääketieteen osa-aikaisen koulutuksen tulee sisältää tietty määrä täysipäiväisiä koulutusjaksoja.

(¹) EYVL C 97, 20.4.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä syyskuuta 2003

asiassa C-151/02 (Landesarbeitsgericht Schleswig-Holsteinin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Landeshauptstadt Kiel vastaan Norbert Jaeger (¹)

(Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen – Direktiivi 93/104/EY – Työajan ja lepoajan käsitteet – Lääkärin päivystys (Bereitschaftsdienst) sairaalassa)

(2003/C 264/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-151/02, jonka Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Landeshauptstadt Kiel ja Norbert Jaeger ennakkoratkaisun työajan järjestämisen tietyistä erityispiirteistä 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18) ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat M. Wathelet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 9.9.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Työajan järjestämisen tietyistä erityispiirteistä 23 päivänä marraskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/104/EY on tulkittava siten, että lääkärin fyysistä paikallaoloa sairaalassa edellyttävää päivystystä (Bereitschaftsdienst) on pidettävä kokonaisuudessaan kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna työaikana, vaikka asianomaisella on lupa levätä työpaikallaan niinä jaksoina, joina häntä ei pyydetä suorittamaan työtehtäviä, minkä vuoksi direktiivi on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan tällaiseen päivystysjaksoon sisältyviä jaksoja, joiden aikana työntekijä ei tee työtä, pidetään lepoaikana.

2) Direktiiviä 93/104/EY on tulkittava lisäksi seuraavasti:

- Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan fyysistä paikallaoloa sairaalassa edellyttävän päivystyksen osalta työehtosopimuksessa tai työehtosopimuksen perusteella tehdyssä yrityskohtaisessa sopimuksessa voidaan sallia, että ainoastaan ne päivystysjaksot, joiden kuluessa työntekijä on todellisuudessa harjoittanut ammattiaan, tasataan.
- Jotta kyseisen direktiivin 17 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia voidaan soveltaa 11 tunnin yhtäjaksoisen vuorokautisen lepoajan lyhentämiseen säännöllisen työajan lisäksi suoritettavan päivystyksen vuoksi, edellytetään, että kyseisille työntekijöille myönnetään vastaavanlaiset korvaavat lepoajat ajankohtina, jotka seuraavat välittömästi vastaavia työskentelyjaksoja.
- Tällainen vuorokautisen lepoajan lyhentäminen ei voimissaan oloissa johtaa kyseisen direktiivin 6 artiklassa säädetyn viikoittaisen enimmäistyöajan ylittämiseen.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

Tribunale civile e penale di Perugia – Ufficio per le indagini preliminari 12.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana Alessandro Rosario y.m.

(Asia C-338/03)

(2003/C 264/25)

Tribunale Civile e Penale di Perugia – Ufficio per le indagini preliminari, on pyytänyt 12.6.2003 tekemällään päätöksellä,

joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.8.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Alessandro Rosario y.m, seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun otetaan huomioon kaikkien jäsenvaltioiden velvollisuus säätää "asianmukaiset seuraamukset" ensimmäisessä ja neljännessä direktiivissä (68/151/ETY (¹) ja 78/660/ETY (²)) säädetyille rikkomisille, onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY (³) ja 90/605/ETY (⁴)) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jolla muutetaan aikaisemmin voimassa olleita yhtiöoikeudellisia rangaistussäännöksiä niiltä osin, kuin niissä säädettiin yhtiöitä koskevasta julkistamisperiaatteesta ja oikeiden tietojen antamisperiaatteesta ja jolla otetaan käyttöön sellainen seuraamusjärjestelmä, joka ei konkreettisesti ole tämän suojan edellytyksenä olevien tosiasiallisuutta, suhteellisuutta ja ennaltaehkäisevyyttä koskevien arviointiperusteiden mukainen?
2. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jolla suljetaan pois syytteen nostamismahdollisuus tilanteessa, jossa tietyillä yhtiöoikeudellisilla toimenpiteillä (mm. taseella ja tuloslaskelmalla) loukataan julkistamisperiaatetta ja oikeiden tietojen antamisperiaatetta, edellyttäen, että väriä tasetietojen tai muiden väriä tietojen antamisella taikka tietojen antamattajättämisellä aiheutetaan sellainen tilikauden tuloksen muutos tai sellainen yhtiön nettovarallisuuden muutos, joka ei ylitä tiettyä prosentimääräistä kynnystä?
3. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jonka mukaan rangaistavia eivät ole sellaiset menettelyt, joissa jätetään noudattamatta yhtiöitä koskeva julkistamisvelvollisuus ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuus, jos tietojen antaminen, vaikka niillä pyritäisiin osakkaiden tai yleisön harhauttamiseen perusteettoman edun saamiseksi, on seurausta arvioinneista, jotka erikseen tarkasteltuina poikkeavat todellisuudesta enintään tietyn kynnysarvon määrällä?

4. Tällaisista prosenttirajoista tai kynnyksistä riippumatta, onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jonka mukaan rangaistavia eivät ole sellaiset menettelyt, joissa jätetään noudattamatta yhtiöitä koskeva julkistamisvelvollisuus ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuus, jos väärillä tiedoilla tai vilpillisillä laiminlyönneillä ja myös tiedoilla, jotka eivät anna oikeaa kuvaan yhtiön varallisuusasemasta, rahoitusasemasta ja se taloudellisesta tuloksesta, ei ”tuntuvasti muuteta” konsernin varallisuusasemaa tai taloudellista asemaa (kansallisen lainsäätäjän olisi vielä määriteltävä ”tuntuvan muutoksen” käsite)?

5. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jonka mukaan tilanteessa, jossa ”sekä osakkaiden että ulkopuolisten intressien” suojaksi säädettyä yhtiöitä koskevaa julkistamisvelvollisuutta ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuutta on jätetty noudattamatta, ainoastaan osakkailta ja velkojilla on oikeus vaatia rangaistusta, ja tehdään näin mahdolltomaksi ulkopuolisten tosiasiallinen suojelu?

6. Onko kyseisiä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 2 artiklan 2–4 kohtaa (sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiiveillä 83/349/ETY ja 90/605/ETY) tulkittava siten, että näiden säännösten vastainen on sellainen jäsenvaltion laki, jossa sellaista tilannetta varten, jossa ”sekä osakkaiden että ulkopuolisten intressien” suojaksi säädettyä yhtiöitä koskevaa julkistamisvelvollisuutta ja oikeiden tietojen antamisvelvollisuutta on jätetty noudattamatta, on annettu syytteenosto-oikeuden ja seuraamusjärjestelmän osalta toisistaan huomattavasti poikkeavia säännöksiä ja jonka mukaan asianomistajalla on syytteenosto-oikeus ainoastaan niistä rikkomuksista, joilla on aiheutettu vahinkoa osakkaille ja velkojille, ja säädetään näistä rikkomuksista kovemmat tosiasialliset rangaistukset?

(1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY. EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8.

(2) Perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä kesäkuuta 1978 annettu neljäs neuvoston direktiivi 78/660/ETY. EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

(3) Perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettu seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY. EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

(4) Tilinpäätöksistä annetun direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta niiden soveltamisalan osalta 8 päivänä marraskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/605/ETY. EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60.

Tribunale di Cagliari – Sezione Civile 29.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Giuseppe Atzeni vastaan Regione della Sardegna

(Asia C-346/03)

(2003/C 264/26)

Tribunale di Cagliari – Sezione Civile, on pyytänyt 29.4.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.8.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Giuseppe Atzeni vastaan Regione Autonoma della Sardegna, seuraaviin kysymyksiin: Onko Euroopan yhteisöjen komission päätös 612/97⁽¹⁾ pätevä, vaikka siinä on seuraavat virheet:

- komissiolla ei ole ollut toimivaltaa riidanalaisen päätöksen tekemiseen, koska EY 32, 33, 34, 35, 36, 37 ja 38 artiklaa on rikottu.
- EY 88 artiklan 1 kohdassa määrättyä menettelyä sääntelevien sääntöjen rikkominen.
- EY 88 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyä menettelyä sääntelevien sääntöjen rikkominen.
- päätös on jätetty perustelematta EY 253 artiklassa, EY 88 artiklan 3 kohdassa ja EY 87 artiklan 1 kohdassa määrättyin tavoin.
- maatalousrakenteiden tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 797/85⁽²⁾ rikkominen ja virheellinen soveltaminen.
- ”vaikeuksissa olevien maatalousyrittäjien valtiontukia koskevien käytäntöjen” ja ”vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistuksia koskevien yhteisön suuntaviivojen” rikkominen ja noudattamatta jättäminen.

(1) EYVL L 248, 11.9.1997, s. 27.

(2) Suomenkielistä toisintoa ei ole saatavissa. EYVL L 93, 30.3.1985, s. 1–18.

Tribunale Amministrativo Regionale de Lazio – Sezione Seconda terin 9.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia ja Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale vastaan Il Ministero per le Politiche Agricole e Forestali ja la Regione di Veneto

(Asia C-347/03)

(2003/C 264/27)

Tribunale Amministrativo Regionale de Lazio – Sezione Seconda ter, on pyytänyt 9.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.8.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia ja Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale vastaan Il Ministero per le Politiche Agricole e Forestali ja la Regione di Veneto, seuraaviin kysymyksiin:

1. Voiko 16 päivänä joulukuuta 1991 tehty Euroopan yhteisöjen, sen jäsenvaltioiden ja Unkarin tasavallan välinen assosiaatiosopimus (EYVL L 347, 31.12.1993) olla lainmukainen, pätevä ja riittävä oikeudellinen perusta suomaan Euroopan yhteisöille toimivallan solmia 29 päivänä marraskuuta 1993⁽¹⁾ Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehdyn viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskevan sopimuksen (EYVL L 337, 31.12.1993), ja onko näin myös, kun otetaan huomioon vuonna 1991 tehdyn sopimuksen 65 artiklan 1 kohdan, yhteisen julistuksen nro 13 ja liitteessä XIII olevien 3, 4 ja 5 kohdan määräykset, joilla yksittäisten jäsenvaltioiden suvereenisuutta ja toimivaltaa on rajoitettu niiden omien maanviljelystuotteiden kansallisten maantieteellisten nimitysten suhteen, viininviljelytuotteet mukaan lukien, ja joilla suljetaan pois mahdollisuus siirtää tätä koskeva suvereenisuus ja toimivalta Euroopan yhteisöille?
2. Onko 29 päivänä marraskuuta 1993 Euroopan yhteisön ja Unkarin tasavallan välillä tehty viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskeva sopimus (EYVL L 337, 31.12.1993), jolla säännellään immateriaalioikeuksien alaan kuuluvien maantieteellisten nimitysten suojaa, myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen EY:n yksinomaista toimivaltaa koskeva lausunto nro 1/94 huomioiden, katsottava pätemättömäksi ja vaikutuksettomaksi yhteisön oikeudessa, koska Euroopan yhteisön yksittäiset jäsenvaltiot eivät ole sitä ratifioineet?
3. Jos edellisessä kohdassa mainittua vuoden 1993 sopimusta on pidettävä laillisena ja jos sitä voidaan kokonaisuus-

dessaan soveltaa, onko tämän sopimuksen sopimusosapuolten välisestä (tämän sopimuksen liitteenä olevasta) kirjeenvaihdosta ilmenevää määrystä, jolla kielletään nimityksen Tocai käyttäminen Italiassa vuoden 2007 jälkeen, pidettävä pätemättömänä ja vaikutuksettomana, koska se on ristiriidassa niiden tämän sopimuksen määräysten kanssa, jotka koskevat homonymisiä nimityksiä (ks. 4 artiklan 5 kohta ja sopimukseen liitetty pöytäkirja)?

4. Onko vuoden 1993 sopimukseen liitettyssä toisessa yhteisessä julistuksessa, josta ilmenee, että sopimuspuolet eivät neuvottelujankohtana olleet tietoisia siitä, että eurooppalaisilla ja unkarilaisilla viineillä on homonymisiä nimityksiä, oleva tosiseikastokuvaus virheellinen (etenkin kun Tocai-viinejä koskevat italialaiset ja unkarilaiset nimitykset ovat olleet olemassa ja rinnakkain käytössä jo vuosisatojen ajan, kun ne on vuonna 1948 virallisesti tunnustettu Italian ja Unkarin välisellä sopimuksella ja kun ne on huomioitu yhteisön lainsäädännössä) siten, että em. sopimusta, jolla kielletään käyttämästä nimitystä Tocai Italiassa, on valtiosopimus oikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 48 artiklan perusteella pidettävä mitättömänä?
5. Onko Maailman Kauppajärjestössä (WTO) tehtyä ja heti vuoden 1993 sopimuksen tekemisen jälkeen 1.1.1996 voimaantullutta Trips-sopimusta, joka koskee kaupankäyntiin liittyviä immateriaalioikeudellisia näkökohtia (EYVL L 336, 21.11.1994), valtiosopimus oikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 59 artiklan valossa tulkittava siten, että sen viinien homonymisiä nimityksiä koskevia määräyksiä sovelletaan vuoden 1993 sopimuksen määräysten sijasta, jos nämä sopimukset ovat keskenään ristiriidassa, kun otetaan huomioon näiden kahden sopimuksen sopimuspuolten henkilöllisyys?
6. Onko WTO:n perustamissopimuksen, johon 1.1.1996 voimaantullut Trips-sopimus sisältyy, liitteessä C olevassa III luvussa olevia 22–24 artiklaa tulkittava siten, että kun Trips-sopimuksen osapuolina olevissa kahdessa eri valtiossa tuotettujen kahden viinin nimitys on sama (homonymisiä ovat kaksi maantieteellistä nimitystä, joita käytetään molemmissa sopimusvaltioissa, ja kyse on sopimusvaltion maantieteellisestä nimityksestä, joka on sama kuin toisessa sopimusvaltiossa perinteisesti viljellyn rypälälajikkeen nimitys), molempia nimityksiä voidaan edelleen vastaisuudessa käyttää, koska tuottajat ovat niitä aiemminkin käyttäneet joko vilpittömässä mielessä tai ainakin 10 vuoden ajan ennen 15.4.1994 (24 artiklan 4 kohta) ja molemmat nimitykset ilmaisevat selvästi sen maan, alueen tai vyöhykkeen, jolta viini on peräisin, ja kun kuluttajansuoja on näin varmistettu?

7. Koskeeko Euroopan ihmisoikeussopimukseen (Rooman yleissopimus vuodelta 1950) liittyvässä pöytäkirjassa nro 1 olevassa 1 artiklassa määrätty omistusoikeuden suoja, joka on sisällytetty myös 7.10.2000 Nizzassa laaditun Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaan, myös viinien alkuperänimityksiin liittyviä immateriaalioikeuksia ja niiden käyttöä, ja estääkö näiden oikeuksien suoja näin ollen Euroopan yhteisöjen ja Unkarin tasavallan välisen viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskevan sopimuksen (EYVL L 337, 31.12.1994) liitteenä olevaan kirjeenvaihtoon sisältyvien sellaisten määräysten soveltamisen, joita ei ole otettu itse sopimukseen ja joiden nojalla friulilaiset viininviljelijät eivät saa käyttää nimitystä "Tocai Friulano", kun otetaan huomioon myös se, etteivät Friulin viininviljelijät saa minkäänlaista korvausta tästä pakkolunastuksesta, se, ettei tätä pakkolunastusta voida perustella yleisellä intressillä, sekä se, ettei suhteellisuusperiaatetta ole noudatettu?
8. Jos Euroopan yhteisöjen ja Unkarin tasavallan välisen viinien nimitysten vastavuoroista suojaa ja valvontaa koskevan sopimuksen (EYVL L 337, 31.12.1994) ja/tai siihen liitettyssä kirjeenvaihdossa olevat määräykset todetaan lainvastaisiksi edellä esitetyistä kysymyksistä ilmenevin tavoin, onko asetuksen (EY) N:o 753/2002 (2) niitä säännöksiä, joiden nojalla nimityksen "Tocai Friulano" käyttö on kiellettyä 31.3.2007 jälkeen (19 artiklan 2 kohta), pidettävä pätemättöminä ja siis vaikutuksettomina?

(1) Annettu tiedoksi 23.11.1993.

(2) EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

Landgericht Bochum 29.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Lisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte vastaan Deutsche Bausparkasse Badenia AG

(Asia C-350/03)

(2003/C 264/28)

Landgericht Bochum, on pyytänyt 29.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.8.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Elisabeth Schulte, 2. Wolfgang Schulte vastaan Deutsche Bausparkasse Badenia AG, seuraaviin kysymyksiin:

1. Koskeeko muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/ETY (1) 3 artiklan 2 kohdan a alakohta

myös sellaisia kiinteistön ostosopimuksia, joita on pidettävä ainoastaan luottorahoitetun pääomasijoitusmallin osana ja joiden osalta sopimuksen tekemiseen asti käydyt sopimusneuvottelut tapahtuvat sekä kiinteistön ostosopimuksen että myös pelkästään rahoitusta koskevan lainasopimuksen osalta Haustürwiderrufsgesetzin (kotimyyntitilanteessa tehtyjen sopimusten peruuttamisesta annettu laki) 1 §:ssä tarkoitetussa kotimyyntitilanteessa?

2. Onko sellainen kansallinen lainsäädäntö tai sen tulkinta, jonka mukaan lainasopimuksen peruuttamisen oikeudelliset seuraamukset rajoitetaan vain lainasopimuksen purkamiseen myös sellaisten pääomasijoitusmallien yhteydessä, joissa lainaa ei ylipäänsä voida myöntää ilman kiinteistön hankintaa, suojelun korkeaa tasoa kuluttajansuoja-alalla koskevan periaatteen (EY 95 artiklan 3 kohta) sekä direktiivillä 85/577/ETY vahvistetun tehokkaan kuluttajansuojan periaatteen mukainen?
3. Riittääkö direktiivin 85/577/ETY 5 artiklan 2 kohdan mukaisen peruuttamisoikeuden suojelemiseksi lainasopimuksen peruuttamisen oikeusvaikutuksia koskeva sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan sopimuksen peruuttavan kuluttajan on maksettava rahoittavalle pankille takaisin lainasumma, vaikka lainan tarkoituksena on pääomasijoituskonseptin mukaan ainoastaan kiinteistön hankinnan rahoittaminen ja lainasumma on maksettu välittömästi kiinteistön myyjälle?
4. Onko sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan peruuttamisesta on seurauksena se, että kuluttaja on peruuttamisen jälkeen velvollinen välittömästi maksamaan takaisin siihen asti vielä kokonaan lyhentämättömän lainan markkinakorkoineen pääomasijoitusta varten kehitetyn konseptin perusteella, ristiriidassa suojelun korkeaa tasoa kuluttajansuoja-alalla koskevan periaatteen (EY 95 artiklan 3 kohta) sekä direktiivillä 85/577/ETY vahvistetun tehokkaan kuluttajansuojan periaatteen kanssa?

(1) Neuvoston direktiivi 85/577/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta. EYVL, erityispainos 1985, 15/nide 6, s. 83.

Bundesgerichtshofin 9.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Elisabeth Mayer vastaan Versorgungsanstalt des Bundes und Länder

(Asia C-356/03)

(2003/C 264/29)

Bundesgerichtshof, on pyytänyt 9.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.8.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Elisabeth Mayer vastaan Versorgungsanstalt des Bundes und Länder, seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko ETY:n perustamissopimuksen 119 artiklan ja/tai direktiivin 92/85/ETY⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan a alakohdan sekä direktiivin 86/378/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/97/EY⁽³⁾, 6 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa ristiriidassa nyt esillä olevassa asiassa kyseessä olevan lisäturvajärjestelmän kaltaiset kansalliset säännöt, joiden mukaan naispuoliselle työntekijälle ei kerry hänen lakisääteisen äitiyslomansa aikana (tässä 16.12.1992–5.4.1993 sekä 17.1.–22.4.1994 välisinä aikoina) oikeutta eläkkeeseen, joka maksettaisiin hänelle kuukausittain siinä tapauksessa, että hän jää ennenaikaisesti pakollisen eläkevakuutusjärjestelmän ulkopuolelle vakuutustapahtuman (eläkeikä, työkyvyttömyys) toteuduttua, koska tällaisten eläkeoikeuksien syntyminen riippuu siitä, että työntekijä saa kulloiseltakin ajanjaksolta veronalaista ansiotuloa, mutta naispuoliselle työntekijälle äitiysloman aikana myönnettäviä etuuksia ei kansallisen lainsäädännön mukaan pidetä veronalaisena ansiotulona?
2. Päteekö tämä erityisesti, kun otetaan huomioon, että vakuutusetuuksien tarkoituksena ei – kuten pakollisen vakuutuksen voimassa ollessa vakuutustapahtuman satuessa maksettava työeläke – ole työntekijän turvaaminen vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta, vaan sillä on tarkoitus hyvittää hänestä pakollisen vakuutuksen aikana suoritettut maksut?

- (¹) Neuvoston direktiivi 92/85/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, toimenpiteistä äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi). EYVL, erityispainos 1992, 5/nide 6, s. 3.
- (²) Neuvoston direktiivi 86/378/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä. EYVL, erityispainos 1986, 5/nide 4, s. 83.
- (³) Neuvoston direktiivi 96/97/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä annetun direktiivin 86/378/ETY muuttamisesta. EYVL L 46, 17.2.1997, s. 20–24.

Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-357/03)

(2003/C 264/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Euroopan komission oikeudellisen yksikön jäsen Denis Martin ja komission oikeudellisessa yksikössä kansallisena asiantuntijana työskentelevä Horstpeter Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpäivällä esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä

7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)⁽¹⁾ 14 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainakaan ilmoittanut siitä komissiolle,

- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 5.5.2001.

(¹) EYVL 1998, L 131, s. 11.

Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-358/03)

(2003/C 264/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamies Denis Martin ja kansallisen virkamiesvaihdon yhteydessä komission oikeudellisen yksikön palvelukseen asetettu Horstpeter Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara (neljäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 29 toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/269/ETY⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska ei ole antanut direktiivin täydellisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä.
- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavallan piti panna direktiivi 90/269/ETY täytäntöön ennen liittymistään Euroopan unioniin 1.1.1995.

Määräaika on päättynyt, eikä Itävallan tasavalta ole antanut tarvittavia säännöksiä.

(¹) EYVL L 156, s. 9.

Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-359/03)

(2003/C 264/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Euroopan komission oikeudellisen yksikön jäsen Denis Martin ja komission oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Horstpeter Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista (viides direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (¹) 29 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/270/ETY 11 artiklan eikä EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle
2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavallan oli pantava direktiivi 90/270/ETY täytäntöön ennen liittymistään Euroopan unioniin 1.1.1995.

Tämä määräaika on päättynyt, eikä Itävallan tasavalta ole antanut edellytettyjä säännöksiä.

(¹) EYVL L 156, s. 14.

Euroopan yhteisöjen komission 19.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-360/03)

(2003/C 264/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Euroopan komission oikeudellisen yksikön jäsen Denis Martin ja komission oikeudellisessa yksikössä kansallisena asiantuntijana työskentelevä Horstpeter Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainakaan ilmoittanut siitä komissiolle,
- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 31.12.2001.

(¹) EYVL 2000, L 142, s. 47.

Euroopan yhteisöjen komission 21.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-362/03)**

(2003/C 264/34)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Arnaud Bordes ja Gerald Braun komission oikeudellisesta yksiköstä, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että koska Itävallan tasavalta ei ole antanut munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY⁽¹⁾ edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut niistä komissiolle, se on laiminlyönyt kyseisen direktiivin mukaiset velvoitteensa, ja
2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Täytäntöönpanoa varten asetettu määräaika kului umpeen 1.1.2002.

⁽¹⁾ EYVL 1999, L 203, s. 53.

Euroopan yhteisöjen komission 21.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-363/03)**

(2003/C 264/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 21.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä oikeudellisen osaston virkamies Dr. Wouter Wils ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista 6 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut sen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ei ole ainakaan niitä ilmoittanut komissiolle
2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 10.8.2002.

⁽¹⁾ EYVL 2000 L 203, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 9.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-377/03)**

(2003/C 264/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Ch. Giolito ja G. Wilms, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, ettei Belgian kuningaskunta ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom⁽¹⁾ soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000⁽²⁾ (EYVL L 130, s. 1) – jolla on 31.5.2000 lukien kumottu ja korvattu yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom⁽³⁾ soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1552/89⁽⁴⁾, jolla on täysin sama tarkoitus – 6, 9, 10 ja 11 artiklan mukaisia velvollisuuksiin, koska se on

- jättänyt käsittelemättä säännöllisesti tiettyjä kuljetusasiakirjoja (TIR-carnet), minkä takia niihin liittyviä omia varoja ei ole viety oikein kirjanpitoon eikä annettu komission käyttöön määräajassa;
- jättänyt ilmoittamatta komissiolle kaikki muut riittomat tullimaksut, joita on käsitelty samalla tavalla (kirjaaminen B-kirjanpitoon A-kirjanpidon sijasta) ja jotka koskevat sitä, ettei Belgian tulli ole käsitellyt TIR-carnet'ita vuodesta 1996 lähtien;
- kieltäytynyt maksamasta komissiolle kuuluviin summiin liittyviä korkoja.

2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on Belgiassa vuosina 1996 ja 1997 suoritetuissa kahdessa perinteisiä omia varoja koskevassa tarkastuksessa todennut passitusmenettelyn yhteydessä poikkeavuuksia, jotka koskevat omien varojen toteamista, kirjaamista ja käyttöön asettamista sekä yhteisön TIR-passitusjärjestelmän soveltamista. Poikkeavuudet johtuivat siitä, että omia varoja ei ollut maksettu komissiolle tai ne oli maksettu sille liian myöhään, koska asetuksen N:o 1150/2000 6 artiklan 3 kohdassa olevia kirjaamista koskevia sääntöjä ei ollut noudatettu.

Komissio ei voi hyväksyä Belgian esittämiä perusteluja, jotka koskevat havaittuja poikkeavuuksia ja kirjaamisviivästyksiä. Viivästykset ylittävät huomattavasti asetuksen N:o 1150/2000 6 artiklan 3 kohdassa säädetyt määräajat sekä A-kirjanpitoon että erillisen B-kirjanpitoon kirjaamisen osalta. Koska kirjaaminen olisi pitänyt suorittaa A-kirjanpitoon, kyseisestä viivästyksestä on seurauksena kyseessä olevien omien varojen asettaminen käyttöön myöhässä ja tästä syystä on perittävä viivästyskorkoa.

(1) EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9.

(2) EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

(3) EYVL L 185, 15.7.1988, s. 24.

(4) EYVL L 155, 7.6.1989, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 9.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-378/03)

(2003/C 264/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Ch. Giolito ja G. Wilms, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- toteaa, ettei Belgian kuningaskunta ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom⁽¹⁾ soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000⁽²⁾ (EYVL L 130, s. 1) – jolla on 31.5.2000 lukien kumottu ja korvattu yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom⁽³⁾ soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1552/89⁽⁴⁾, jolla on täysin sama tarkoitus – 6, 10 ja 11 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se on suorittanut myöhässä omat varat, jotka on saatu maksuvelvollisilta erissä;
- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on Belgiassa vuonna 1996 suoritetussa perinteisiä omia varoja koskevassa tarkastuksessa todennut, etteivät Belgian viranomaiset ole yhteisön lainsäädännössä asetetussa määräajassa asettaneet sen käyttöön omia varoja, jotka on peritty tuontitullien erissä suoritettuina maksuina. Kyseiset tullit olisi nimittäin pitänyt siirtää B-kirjanpidosta A-kirjanpitoon sitä mukaa kuin maksuvelvollinen suorittaa kunkin erän. Tullien suorittaminen B-kirjanpidon erilliselle tilille useiden kuukausien aikana on aiheuttanut omien varojen käyttöön asettamisessa viivästyksiä, joiden takia on perittävä viivästyskorkoa.

(1) EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9.

(2) EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

(3) EYVL L 185, 15.7.1988, s. 24.

(4) EYVL L 155, 7.6.1989, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 10.9.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-381/03)**

(2003/C 264/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Karen Banks ja Knut Simonsson.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut laivavaruksista annetun direktiivin 96/98/EY muuttamisesta 10 päivänä heinäkuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/53/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 17.2.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 28.7.2001, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 12.9.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-384/03)**

(2003/C 264/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut kaupallisissa toimita tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/35/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräjassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika kansallisen oikeuden saattamiseksi direktiivin mukaiseksi päättyi 8.8.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35.

Euroopan yhteisöjen komission 12.9.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-386/03)**

(2003/C 264/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Mikko Huttunen ja Michael Niejahr, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/67/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on säätänyt 10.12.1997 antamansa Verordnung über Bodenabfertigungsdienste auf dem Flugplätzen – nimisen asetuksensa [maahuolinnasta lentoasemilla annettu Saksan asetukset] 8 §:n 2 momentissa ja 9 §:n 3 momentissa sellaisista toimenpiteistä, jotka eivät ole yhteensopivia direktiivin 16 ja 18 artiklan kanssa
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 96/67/EY 18 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa työntekijöiden oikeuksien turvaamisen edellyttämiä toimenpiteitä. Tällaisilla toimenpiteillä ei saada kuitenkaan rajoittaa direktiivin säännösten soveltamista eikä yhteisön oikeuden muiden määräysten noudattamista. Vaikka työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettua direktiiviä 2001/23/EY⁽²⁾ ei voida soveltaa, jos vain tietty markkinaosuus "siirretään" toiselle yrittäjälle markkinoiden avautumisen yhteydessä, Verordnung über Bodenabfertigungsdienste auf dem Flugplätzen – nimisen asetuksen (BADV) 8 §:n 2 momentin mukaan lentoaseman pitäjä voi asettaa hankintaja valintamenettelyssä markkinoille tuleville ehdokkaille vakioehtojen osana yleisen velvollisuuden lentokentän henkilöstön ottamisesta yrittäjän palvelukseen siitä riippumatta, onko kysymyksessä direktiivissä 2001/23/EY tarkoitettu luovutus. BADV:n 8 §:n 2 momentista seuraa siten yksiselitteisesti, että uusi tulijayritys ei uskalla yrittää markkinoillepääsyä ja että sen kilpailukykyä rajoitetaan, minkä takia vapaasta markkinoille pääsystä saadaan vähemmän etuja hintojen laskemisen ja palvelujen laadun parantumisen suhteen.

Lisäksi lentoaseman pitäjä voi BADV:n 9 §:n 3 johdosta periä rakennelmien ja laitteiden käytöstä korkeamman maksun, jos palvelujen tarjoajat ja omahuolintaan oikeutetut käyttäjät eivät ole markkinoille tullessaan ottaneet palvelukseensa lentokentän pitäjän palveluksessa ollutta henkilöstöä. Säännös on vastoin direktiivin 95/67/EY 16 artiklan 3 kohtaa, jonka mukaan lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käytöstä perittävä maksu on määriteltävä asianmukaisten, puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Sitä, että henkilöstä ei oteta palvelukseen, ei voida katsoa näiden vaatimusten mukaiseksi perusteeksi. Lentokenttäyrittäjän on mahdollista tämän säännöksen perusteella vaatia peräti, että palvelujen tarjoajien ja omahuolintaan oikeutettujen käyttäjien on suoritettava lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käytöstä korkeampi maksu siinä tapauksessa, että ne eivät ota palvelukseensa kyseisen yrittäjän palkkaamaa henkilöstöä. Lentokentälle annetaan tällä tavoin mahdollisuus syrjiä välittömiä kilpailijoitaan.

(¹) EYVL L 272, s. 36.

(²) EYVL L 82, s. 16.

Helleenien tasavallan 15.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-387/03)

(2003/C 264/41)

Helleenien tasavalta on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vas-

taan. Kantajan asiamiehinä ovat valtion oikeudellisen neuvoston varapuheenjohtajat Ioannis Chalkias ja Eleni Svolopoulou.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2587) siltä osin kuin se koskee Kreikan tasavallan osalta tehtyä rahoitusoikaisuja viinin, eläinpalkkioiden ja oliiviöljyn alalla varainhoitovuonna 1999–2000.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Lainsäädännön rikkominen ja yleisten periaatteiden loukkaaminen.
2. Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen – harkintavallan väärinkäyttö.
3. Tosiseikkoja koskeva virhe, tosiseikkojen virheellinen arvioiminen riidanalaisen päätöksen perustelujen virheellisyys.
4. Asetuksen 729/70 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan virheellinen tulkinta ja soveltaminen.

Euroopan yhteisöjen komission 16.9.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-392/03)

(2003/C 264/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Arnaud Bordes ja Luca Visaggio.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 1.1.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53–57.

Itävallan tasavallan 18.9.2003 (telekopio 11.9.2003) Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-393/03)

(2003/C 264/43)

Itävallan tasavalta on nostanut 18.9.2003 (telekopio 11.9.2003) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Itävallan tasavallan liittovaltion kanslerinviraston perustuslakiyksikön virkamies Dr. Harald Dossi, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 1.7.2003 ottaman kielteisen kannan, jolla hylättiin lopullisesti Itävallan tasavallan EY 232 artiklan 2 kohdan mukainen vaatimus komission ryhtymisestä toimiin, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Itävallan tasavalta vaatii toissijaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa komission 1.7.2003 tekemän päätöksen vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjassa nro 9⁽¹⁾ olevan 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamatta jättämisestä sekä vuoden 2003 ekopisteiden jakamisesta vähentämättöminä, ja

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

(Päävaatimus)

EY:n perustamissopimuksen tai vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 määräysten rikkominen, kun EY 232 artiklan 2 kohdan mukainen Itävallan tasavallan vaatimus hylättiin lopullisesti: Komissio yrittää oikeudettomasti vähentää vuoden 2002 kauttakulkumatkojen ilmoitetusta kokonaismäärästä (1 718 662) ne kauttakulkumatkoiksi ilmoitetut matkat, joiden osalta ei ollut esitetty tietoa maastalähdöstä (69 433), samoin kuin kauttakulkumatkoiksi ilmoitetut matkat, joiden osalta maahantulo ja maastalähtö tapahtui saman raja-aseman kautta (52 642) sekä ”kiertävillä maanteilla” tehdyt matkat (7 812).

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 mukainen ekopistejärjestelmä perustuu ilmoitusperiaatteeeseen. Jos kuljettaja yksiselitteisesti ilmoittaa matkat kauttakuluiksi, otetaan ne sääntöjen mukaisesti ekopistetilastoon, ja ne ovat 108 prosentin rajan ylityksen kannalta relevantteja, jolloin komission on pöytäkirjassa nro 9 olevan 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ryhdyttävä pöytäkirjan liitteessä 5 olevan 3 kohdan mukaisesti aiheellisiin toimiin, ts. vähennettävä seuraavan vuoden ekopistemäärää pöytäkirjan liitteessä vahvistetun laskeutuksen mukaan. Itävallan tasavalta ei voi ilmoitusperiaatteen johdosta joutua oikeudellisesti tai tosiasiallisesti esittämään yksittäistapauksessa todisteita siitä, että yksiselitteisesti kauttakuluksi ilmoitettu matka oli myös todellisuudessa läpiajo. Näin ollen Itävallan tasavallalta on vähennettävä kauttakuluiksi ilmoitetuista matkoista vain ne, joiden osalta on selvää, että kyseessä ei ole yksiselitteisestä ilmoituksesta huolimatta voinut olla kauttakulkumatka. Tämän vuoksi ei ole epäilystä siitä, että vuonna 2002 on ylitetty 108 prosentin raja. Komissio ei ole 1.7.2003 tekemänsä päätöksen taustan osalta noudattanut vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 16 artiklan sekä pöytäkirjan liitteessä 5 olevan 3 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan ja on näin ollen saanut aikaan toimen kumoamisperustan EY 230 artiklan 2 kohdan mukaisen EY:n perustamissopimuksen tai vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 määräysten rikkomisen takia.

(Toissijainen vaatimus)

EY:n perustamissopimuksen tai vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 määräysten rikkominen: Kantaja viittaa tältä osin ensimmäisen kanneperusteiden osalta esitettyihin perusteisiin.

⁽¹⁾ Pöytäkirja N:o 9 maantie- ja rautatieliikenteestä sekä yhdistetyistä kuljetuksista Itävallassa.

Euroopan yhteisöjen komission 19.9.2003 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-395/03)

(2003/C 264/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat W. Wils ja K. Banks.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/44/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- 2) velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika on päättynyt 30.7.2000.

⁽¹⁾ EYVL L 213, s. 13.

Asian C-214/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 264/45)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-214/02 (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlbergin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gerhard Lintschinger.

⁽¹⁾ EYVL C 180, 27.7.2002.

Asian C-219/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 264/46)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.6.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-219/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 191, 10.8.2002.

Yhdistetyt asiat C-242/0 ja C-243/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2003/C 264/47)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.3.2003 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat C-242/02 ja 243/02 (Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Manfred Hückel.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 12.10.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Guardant Inc:n 27.6.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne**(Asia T-243/03)**

(2003/C 264/48)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Guardant, Inc., Atlanta (Yhdysvallat) on nostanut 27.6.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustaja on solicitor G. Farrington.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa vastaajan toisen valituslautakunnan 28.4.2003 tekemän päätöksen
- velvoittaa vastaajan palauttamaan hakemuksen tutkimusosastolleen yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 1713213 uudelleen tutkimiseksi
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki PENSAMOS MÁΣ EN USTED – hakemus nro 1713213

Kyseessä olevat tavarat tai palvelut: Luokkaan 39 kuuluvat palvelut (kuljetus-, varastointi- ja matkapalvelut; matkustajien ja rahdin kuljettaminen; bonusohjelmat usein matkustaville lentomatkustajille)

Valituslautakunnan käsiteltäväksi saatettu päätös: Tutkijan tekemä rekisteröinnin epäminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Hakemuksen kohteena oleva tavaramerkiltä ei puutu erottamiskyky asetuksen N:o 40/94⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.
- Hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki ei ole tavanomainen keino osoittaa kuljetus-, varastointi- ja matkapalveluja.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Z:n 21.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-259/03)**

(2003/C 264/49)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Z, kotipaikka Ateena, Kreikka, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Vasileios Christianos.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena yhdeksänsataatuhatta euroa (900 000 euroa), josta seitsemänsataa tuhatta euroa (700 000 euroa) on korvausta kantajalle koituneesta aineettomasta vahingosta ja kaksisataa tuhatta euroa (200 000 euroa) korvausta kantajan terveydelle koituneesta vahingosta, vahingon tapahtumahetkestä laskettavine korkoineen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) määräsi suoritettavaksi kantajaa koskevan tutkimuksen ja suoritti sen. Sen jälkeen, kun tutkimus oli suoritettu loppuun, ilmestyi eurooppalaisessa lehdistössä tiettyjä artikkeleita, jossa viitattiin kantajaan ja häntä koskevaan tutkimukseen tavalla, jota kantaja pitää nöyryyttävänä ja loukkaavana. OLAF myös julkaisi tätä tutkimusta koskevan lehdistötiedotteen, ja kantajaan viitattiin myös OLAFin toimintaa koskevassa vuosittaisessa raportissa. Vaikka kantajaan ei nimeltä viitata OLAFin julkaisemissa asiakirjoissa, kantaja katsoo, että julkaistujen tietojen avulla kantajan henkilöllisyyden selvittäminen on erityisen helppoa ja että niistä saadaan selville, kenestä on kyse. Tutkimuksen tultua loppuunsaattettua kantaja pyysi OLAFia antamaan hänelle tiedoksi kantajaa koskevan asiakirjavihkon, loppuraportin ja kaikki muut tiedot, joihin OLAFin kantajaa koskevat johtopäätökset perustuvat. OLAF kuitenkin kieltäytyi antamasta tiedoksi mitään näistä.

Kantaja vaatii kanteessaan vahingonkorvausta aineettomasta vahingosta ja terveydelleen koituneesta vahingosta, jotka se väittää aiheutuneen edellä mainituista syistä. Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- OLAF on rikkonut asetuksen N:o 1073/1999 ⁽¹⁾ 12 artiklan 3 kohdan 2 alakohtaa, kun sitä luetaan yhdessä direktiivin N:o 95/46 ⁽²⁾ ja asetuksen N:o 45/2001 ⁽³⁾ kanssa. Kantaja väittää edellä mainituista säännöksistä ilmenevän, että julkaistessaan toimintaraporttinsa OLAFin on esitettävä tiedot siten, että se ei välillisesti tai suorana paljasta sen henkilön henkilöllisyyttä, jota tutkimus koskee.
- OLAF on rikkonut asetuksen 1073/1999 8 artiklan 2 kohtaa, koska OLAF on itse antanut tai sallinut antaa lehdistölle kantajaa koskevaan tutkimukseen liittyviä tietoja tai ainakin sallinut tällaisia tietoja koskeva vuodon lehdistölle.
- Asetuksen N:o 1073/1999 8 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen, sillä näissä säännöksissä kielletään kantajan mukaan OLAFia julkaisemasta lehdistötiedotetta tutkimuksista, joita se suorittaa.
- OLAF on rikkonut asetuksen 1073/1999 4 artiklan 1, 2 ja 6 kohtaa, valvontakomitean 16.12.1999 tekemän päätöksen 99-50 4 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa määrättyä yleisempää velvollisuutta kunnioittaa oikeutta hyvään hallintoon, koska se on kieltäytynyt antamasta kantajalle kantajaa koskevat asiakirjat ja lopullisen tutkimusraportin ja näin evännyt

kantajalta kaikki mahdollisuudet käyttää menestyksellä puolustautumisoikeuttaan.

- ⁽¹⁾ Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999 (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1).
- ⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).
- ⁽³⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

Euro Style '94 S.r.l:n 18.7.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-261/03)

(2003/C 264/50)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti kieli, jolla kanne on nostettu: englanti)

Euro Style '94 S.r.l., kotipaikka Barletta (Italia), on nostanut 18.7.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on lakimies G. Pica, prosessiosoite Luxemburgissa. Myös RCN-Companhia de Importação e Esportação de Texteis, LDA, osallistui menettelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan päätöksen R0067/2001-2 tai muuttaa kyseistä päätöstä;
- määrää, että tavaramerkki "GLOVE" rekisteröidään myös luokkaan 25 kuuluville tavaroille Euro Style '94 S.r.l.-yhtiön tekemän hakemuksen mukaisesti;
- määrää, että oikeudenkäyntikulut korvataan asetuksen mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	kantaja.
Haettu yhteisön tavaramerkki:	figuratiivinen värimerkki "GLOVE" – hakemusnumero 464016 luokkiin 25, 35 ja 41 kuuluville tavaroille ja palveluille.
Sen tavaramerkki- tai merkki- oikeuden haltija, johon väite- menettelyssä on vedottu:	RCN-Companhia de Importação e Exportação de Texteis, Lda.
Tavaramerkki- tai merkki- oikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:	espanjalainen (rekisteröintinumero 1.629.840) ja kansainvälinen (rekisteröintinumero 651.424) figuratiivinen tavaramerkki "GLOIBE" sekä portugalilainen (rekisteröintinumero 310.796) ja espanjalainen (rekisteröintinumero 1.981.850) sanamerkki "GLOBE" luokkaan 25 kuuluville tavaroille (vaatteet, jalkineet ja vyöt).
Väiteosaston ratkaisu:	yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on hylätty luokkaan 25 kuuluvien tavaroiden (eli vaatteiden, jalkineiden ja voiden) osalta ja hyväksytty luokkiin 35 ja 41 kuuluvien palveluiden osalta.
Valituslautakunnan ratkaisu:	valitus on hylätty.
Kanneperuste:	asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen (sekaannusvaaraa ei ole, vaaraa miellelyhtymästä ei ole ja tavaroiden samankaltaisuus on vain vähäistä).

Deutsche Telekom AG:n 30.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-271/03)

(2003/C 264/51)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Deutsche Telekom AG, kotipaikka Bonn, (Saksa), on nostanut 30.7.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat K. Quack, U. Quack ja S. Ohlhoff.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa vastaajan 21.5.2003 tekemän päätöksen, joka on annettu tiedoksi numerolla K(2003)1536 lopull.,
- vaihtoehtoisesti määrittää vapaan harkintansa mukaan vastaajan päätöksensä 3 artiklassa vahvistaman sakon määrän, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut, mukaan luettuna tuomioistuimen ulkopuoliset kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kumottavaksi vaadittavassa päätöksessä komissio vahvisti kantajan rikkoneen EY-sopimuksen 82 artiklan a kohtaa, kun tämä oli perinyt kilpailijoiltaan ja loppuasiakkailtaan suhteettomia kuukausi- ja kertamaksuja paikallisverkkoon pääsystä ja siten estänyt kilpailun paikallisverkkoon pääsyn markkinoilla. Kantajalle määrättiin 12,6 miljoonan euron suuruinen sakko.

Kantajan mukaan komissio rikkoi EY 82 artiklaa, koska kantajaan ei voitu kohdistaa moitteita epäasianmukaisuudesta, sillä moitteiden kohteena olevien maksujen suuruus kilpailunrajoituksen puuttuessa ei ollut kohtuuton. Vastoin komission käsitystä ei kantajan suoritus- ja loppuasiakasmaksujen epäasianmukaisuuden osoittaminen kustannus-hinta-erotus -analyysin avulla, siinä käytetyn menetelmän mukaisesti, ole asianmukaista eikä riittävää. Komission kustannus-hinta-erotus -analyysi on menetelmän osalta virheellinen, eikä kilpailua ole estetty.

Kantaja väittää lisäksi, että tehdessään kumottavaksi vaaditun päätöksen komissio käytti harkintavaltaansa väärin. Komissio puuttuu päätöksessään Saksan tele- ja postialan sääntelyviranomaisten yhteisön oikeuden kautta saamaan toimivaltaan ja haluaa oikaista niiden harjoittamaa sääntelyä, joka koskee kyseisiä maksuja. Samasta syystä päätös on myös suhteellisuusperiaatteen vastainen. Päätöksessä alistetaan kantajan paikallisverkkoon pääsystä perimät maksut kahdenkertaiselle sääntelylle ja loukataan siten oikeusvarmuutta, jonka yhteisön oikeuden toimivallanjako takaa telealan maksujen osalta.

Vastaaja on niin ikään rikkonut olennaisia muotomääräyksiä ja asetuksen N:o 17/62 15 artiklan 2 kohtaa määrätessään kantajalle sakon.

Focus Magazin Verlag GmbH:n 4.8.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-274/03)

(2003/C 264/52)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan Kanteen laatimiskieli: saksa)

Focus Magazin Verlag GmbH, München (Saksa), on nostanut 4.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt U. Gürtler. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli France Telecom S.A. (Pariisi)

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa väitemenettelyssä nro B 260576 vastaajan 2.8.2001 tekemän väitemenettelypäätöksen nro 1956/2001,
- kumoaa vastaajan neljännen valituslautakunnan asiassa R 849/2001-4 30.4.2003 tekemän päätöksen,
- määrää vastaajan ratkaisemaan väitemenettelyasian nro B 260576 siten, että se ottaa huomioon nyt asiassa päätöksen tekemän tuomioistuimen oikeudellisen kannan,
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon on vedottu:

Saksalainen merkki "FOCUS" (nro 395 46 204) luokkiin 9, 16, 35, 36, 37, 38, 41 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille

Väiteosaston ratkaisu:

Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu:

Kantajan valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Kantajan aikaisemmasta oikeudesta on esitetty riittävästi todisteita väitemenettelyssä,
- kantajan oikeutta tulla kuulukseksi on loukattu,
- kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn on loukattu,
- Asetuksen N:o (EY) 40/94⁽¹⁾ 42 artiklaa ja asetuksen N:o 2868/95⁽²⁾ 20 artiklan 3 kohtaa on sovellettu virheellisesti

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Dionisia Elevtheriadin 23.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-277/03)

(2003/C 264/53)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: France Telecom S.A.

Rekisteröitäväksi haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "Focus One" luokkiin 9, 35, 36, 38 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille – Hakemusnumero 984 484

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Dionisia Elevtheriadi, kotipaikka Ateena, Kreikka, on nostanut 23.7.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Timotheos Sigalas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 25.3.2003 tekemän päätöksen numero K(2003) 738 lopull., joka koskee entiselle avustavalle virkamiehelle Dionisia Vlachakille perusteettomasti maksettujen palkkojen takaisinperimistä, tai muuttaa sitä siten, että poistaa kyseisen päätöksen 1 artiklan b kohdan eikä velvoita kantajaa maksamaan vastaajalle kumpaakaan vastaajan vaatimaa pääoman lisäksi maksettavaa summaa ja erityisesti että ei velvoita maksamaan viivästyskorjoja ja lisäyksiä, joiden kokonaissumma päivämäärään 23.7.2003 asti oli kaksituhatta kahdeksansataaneljäkymmentäseitsemän euroa ja kolmekymmentäkaksi senttiä (2 847,32 euroa), joka koostuu riidanalaisen päätöksen 1 artiklan mukaan tuhannen kolmensadanneljäkymmenen euron ja 4 sentin (1 344,04 euroa) suuruisesta summasta, joka on kertynyt 10.4.2001 mennessä, tuhannen kahdenkymmenen euron ja kahdeksankymmenen kahdeksan sentin (1 023,88 euroa) summasta, joka on kertynyt ajanjaksolta 11.4.2001–31.12.2002, ja neljänsadanseitsemänkymmenen euron ja neljäkymmenen sentin (479,40 euroa) summasta, joka on kertynyt ajanjaksolta 1.1.2003–23.7.2003 (204 päivää × 2,35 euroa/päivältä = 479,40 euroa)
- toissijaisesti kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 25.3.2003 tekemän päätöksen numero K(2003) 738 lopull., joka koskee entiselle avustavalle virkamiehelle Dionisia Vlachakille perusteettomasti maksettujen palkkojen takaisinperimistä, tai muuttaa sitä siten, että poistaa kyseisen päätöksen 1 artiklan b kohdan ensimmäisen alakohdan eikä velvoita kantajaa maksamaan vastaajalle tämän vaatimaa 1 344,03 euron suuruisia lisäyksiä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä kantaja veloitettiin palauttamaan vastaajalle 13 182,18 euroa pääomaa, joka koostui palkasta, joka oli virheellisesti maksettu kantajalle sen jälkeen, kun hänen ja komission välinen sopimus oli päättynyt, sekä viivästyskorjoa. Kanne kohdistuu riidanalaisen päätöksen siihen osaan, joka koskee viivästyskorjojen maksamista. Kantaja väittää, että hänet on virheellisesti veloitettu maksamaan korkoja, sillä se, ettei hän pysty palauttamaan vaadittua pääomaa, johtuu hänellä olevista vakavista taloudellisista vaikeuksista ja hänen perhettään kohdanneista terveyttä koskevista ongelmista, jotka muodostavat ylivoimaisen esteen. Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että hänelle ei annettu tilaisuutta esittää kantaansa ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä. Lopuksi kantaja vetoaa siihen, että häntä ei missään tapauksessa pidä velvoittaa maksamaan korkoja päivämäärää 10.4.2001 edeltäneeltä ajanjaksolta, koska komissio oli implisiittisesti luopunut vaatimasta korkoja tältä ajanjaksolta.

Van Mannekus & Co. B.V.:n 8.8.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-278/03)

(2003/C 264/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Van Mannekus & Co. B.V., kotipaikka Schiedam (Alankomaat), on nostanut 8.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Bleier.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan magnesiumoksidin tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 1334/1999 käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 985/2003 (1),
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto on riidanalaisella asetuksella muuttanut osittaisen välivaiheen tarkastelun perustella Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan magnesiumoksidin tuonnissa käyttöön otettuja polkumyynnitoimenpiteitä. Kantaja on osallistunut tuojan ominaisuudessa riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneeseen tarkastelumenettelyyn. Se väittää, että asetuksella rikotaan yhteisön aineellista oikeutta, koska neuvoston asetusta N:o 384/96 (2) on sovellettu huomattavan virheellisesti.

Kantaja väittää, että harkintavaltaa on käytetty väärin, kun viran puolesta on ylipäätään aloitettu osittainen tarkastelu. Komission ilmoituksessa esitetyt perusteet eivät ainakaan oikeuta mihinkään tarkasteluun. Komissio olisi väittänyt, että puuttuva erottelu etuyhteydessä olevien ja etuyhteydettömille osapuolille suuntautuvien myyntien välillä taikka suoran tai välillisen myynnin välillä voi johtaa oikeussäännösten soveltamista koskeviin vaikeuksiin. Tämä ei kuitenkaan kantajan mukaan pidä paikkaansa. Säännösten soveltamisessa ei voi syntyä enää mitään vaikeuksia.

Lisäksi riidanalaisen asetuksen perustelut eroavat niistä, jotka on annettu osittaisen välivaiheen tarkastelun aloittamista koskevassa ilmoituksessa. Tässä on kyseessä joko muodollinen perustelujen puuttuminen taikka tullilajin muuttamiseksi välttämätön aineellinen peruste puuttuu. On harkintavallan väärinkäyttöä, että riidanalaisessa asetuksessa tehdään ero sidoksissa olevan ja riippumattoman kauppaketjun taikka suorien ja välillisten myyntien välillä yhteisössä.

Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisella asetuksella rikotaan asetusta N:o 384/96, koska osittainen välivaiheen tarkastelu ei oikeuta tullien määrän muuttamiseen. Ilmoituksen mukaan tarkastelun pitäisi rajoittua ”voimassa olevan toimenpiteen muotoon”, mutta tähän ei olla pitäydytty. Lisäksi arvoitullin suuruus on vahvistettu täysin mielivaltaisesti. Asetuksessa N:o 384/96 ei säädetä siitä, että yli 12 vuotta vanhoja tutkimustuloksia saadaan käyttää. Siinä ei hyväksytä sitä, että tukeudutaan yli viisi vuotta vanhoihin tutkimustuloksiin.

Lopuksi kantaja toteaa, että viimeisessä tarkastelussa ei ole todettu mitään konkreettista polkumyyniä, eikä ole selvää, miten 27,1 prosentin tulli on laskettu.

(¹) EYVL L 143, s. 1.

(²) Polkumyynniltä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella N:o 1972/2002 (EYVL L 305, s. 1).

British United Provident Association Limitedin, BUPA Insurance Limitedin ja BUPA Ireland Limitedin 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-289/03)

(2003/C 264/55)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

British United Provident Association Limited, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), BUPA Insurance Limited, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) ja BUPA Ireland Limited, Dublin (Irlanti) ovat nostaneet 19.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat N. Green, QC, barrister K. Bacon, asianajaja B. Amory ja barrister J. Burke.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 13.5.2003 tekemän päätöksen C(2003)1322 lopullinen
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja tarjoaa yksityisiä sairausvakuutuksia Irlannissa. Riidanalaisessa päätöksessä komissio päätti olla vastustamatta riskintausjärjestelmää, jonka Irlannin viranomaisten oli määrä toteuttaa Irlannin yksityisillä sairausvakuutusmarkkinoilla. Kantajan mukaan tämän järjestelmän seurauksena on tuen myöntäminen sairausvakuutusten pääasialliselle tarjoajalle eli Voluntary Health Insurance Boardille; tuki rahoitetaan kantajalta perittävällä maksulla.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi ensiksi siihen, että komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa. Kantaja väittää, että komissio katsoi, että riskintausjärjestelmä täyttää periaatteessa EY 87 artiklan 1 kohdassa vahvistetut tuen ominaisuudet. Se katsoi kuitenkin, että Voluntary Health Insurance Boardille annetaan järjestelmässä vastike julkisen palvelun velvoitteista.

Kantajan mukaan komissio sovelsi virheellisesti yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä (¹) vahvistettua julkisen palvelun vastiketta koskevaa testiä. Kantaja väittää, että komission yksilöimät velvoitteet ovat yksityisille sairausvakuutuksen tarjoajille Irlannissa asetetut vaatimukset noudattaa seuraavia periaatteita: esteetön liittymismahdollisuus, yhtenäiset maksut, vähimmäisetuudet ja vakuutusturvan elinikäinen kesto. Näitä ei kantajan mukaan voida pitää julkisen palvelujen velvoitteena eikä velvoitteina, jotka perustuvat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen. Nämä velvoitteet ovat pikemminkin yksityisten sairausvakuutusmarkkinoiden yleistä säätelyä, joka koskee kaikkia vakuutusentantajia. Kantaja väittää lisäksi, että komissio ei tarkastellut sitä, aiheuttivatko nämä velvoitteet taloudellisen rasituksen Voluntary Health Insurance Boardille.

Kantaja väittää, että komission vaihtoehtoinen perusta riidanalaiselle päätökselle oli se, että riskintausjärjestelmä olisi voitu hyväksyä EY 86 artiklan 2 kohdan perusteella. Kantaja väittää, että komissio jätti varmistamatta, että tämän artiklan mukaiset tuen hyväksymisen ehdot täytettiin. Kantajan mukaan kyseessä olevat yksityiset sairausvakuutusvelvoitteet eivät ole yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja. Kantaja väittää lisäksi, että välttämättömyyttä ja suhteellisuutta koskevat komission väitteet perustuivat sekä perusteluvirheisiin että ilmeisiin tosiseikkoihin koskeviin virheisiin. Kantaja väittää myös, että komissio ei tarkastellut sitä, vaikuttaisiko järjestelmä kaupan kehitykseen yhteisöjen edun vastaisesti.

Kantaja väittää myös, että komissio teki virheen, kun se ei tarkastellut sitä, rikkoiko riskintausjärjestelmä EY 82 artiklaa yhdessä EY 86 artiklan 1 kohdan, EY 43 ja EY 49 artiklan ja neuvoston direktiivin 92/49/ETY (²) kanssa.

Kantaja väittää lopuksi, että komission olisi pitänyt aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen virallinen tutkintamenettely kantajan esittämien tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevien väitteiden monimutkaisuuden ja tarvittavan taloudellisen analyysin vuoksi.

- (¹) Asia C-53/00, Ferring, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-9067 ja asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg, tuomio 24.7.2003, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.
- (²) Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY (EYVL L 228, s. 1).

Georgios Pantoulisin 18.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-290/03)

(2003/C 264/56)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Georgios Pantoulis, kotipaikka Bryssel, Belgia, on nostanut 18.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Charisios Tagaras.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun KOM/A/6/01 – ala 02 valintalautakunnan päätöksen olla kirjaamatta kantajaa kilpailussa hyväksytyjen hakijoiden luetteloon ja vastaajan 10.6.2003 antaman hylkäävän vastauksen kantajan 10.2.2003 tekemään hallinnolliseen valitukseen nro R/55/2003, jossa vaadittiin valintalautakunnan päätöksen kumoamista
- velvoittaa vastaajaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kilpailuilmoituksen noudattamatta jättämiseen, valintalautakunnan toimintaa säätelevien periaatteiden ja sääntöjen rikkomiseen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen sekä henkilöstösääntöjen (liitteen III) rikkomiseen, mitkä ilmenevät seuraavista seikoista:

- sen kielen kokeita, jonka hakijat olivat ilmoittaneet pääkielekseen, ei testattu joidenkin hakijoiden osalta, joiden lukumäärä ei ole tiedossa
- kantajan koetta kolmannessa hänen ilmoittamassaan kielessä ei testattu ja hakijoita kohdeltiin (kantajan mukaan) eri tavalla siltä osin kuin oli kyse kolmannen kielen ja hakijoiden mahdollisesti osaamien tätä useampien kielten testaamisesta
- valintalautakuntaan on määrätty niiden jäsenten lisäksi, joita siinä alun perin oli, muita jäseniä sen jälkeen, kun suulliseen kokeeseen hyväksytyjen hakijoiden nimet oli julkaistu, ja siitä, että valintalautakunnassa oli kaksi henkilöstökomitean nimeämää jäsentä, vaikka niitä olisi pitänyt olla vain yksi, sekä siitä, että valintalautakunnalla oli muutettu kokoonpano suullisten kokeiden aikana.

Messe Berlin GmbH:n 20.8.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-292/03)

(2003/C 264/57)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Messe Berlin, GmbH, Berliini, on nostanut 20.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat R. Lange ja E. Schalast.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 5.6.2003 tekemän päätöksen (valitus R 646/2001-2)
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki:

Sanamerkki HOMETECH – hake-mus nro 1985118

Tavarat tai palvelut: Luokkaan 16 ja 41 kuuluvat tavarat ja palvelut

Valituslautakunnan ratkaistavaksi saatettu päätös: Tutkijan tekemä rekisteröinnin epääminen luokkaan 16 kuuluvien "painotuotteiden" ja luokkaan 41 kuuluvien "messujen, näyttelyiden, seminaarien ja kongressien järjestämisen ja organisoinnin" osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet:

- Tavaramerkki on erottamiskykyinen asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla
- Tavaramerkki ei muodostu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta kuvailevasta merkinnästä

Proteco S.r.l:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-296/03)

(2003/C 264/59)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Proteco S.r.l. on nostanut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Michele Arcangelo Calabrese.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan kielteisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Poli Sud S.r.l:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-295/03)

(2003/C 264/58)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-139/03, Nuova Agricast S.r.l. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 21.6.2003, s. 43.

Poli Sud S.r.l. on nostanut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Michele Arcangelo Calabrese.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan kielteisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-139/03, Nuova Agricast S.r.l. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 21.6.2003, s. 43.

Tomasetto Achille S.a.s:n (Tomasetto Andrea & C.) 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-297/03)

(2003/C 264/60)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Tomasetto Achille S.a.s. (Tomasetto Andrea & C.) on nostanut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Michele Arcangelo Calabrese.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan kielteisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-139/03, Nuova Agricast S.r.l. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 21.6.2003, s. 43.

Cuoio e Pelli BIEFFE S.r.l:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-298/03)

(2003/C 264/61)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Cuoio e Pelli BIEFFE S.r.l. on nostonut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Michele Arcangelo Calabrese.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan kielteisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-139/03, Nuova Agricast S.r.l. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 21.6.2003, s. 43.

Nuova Fa.U.Di S.r.l:n 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-299/03)

(2003/C 264/62)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Nuova Fa.U.Di S.r.l. on nostonut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Michele Arcangelo Calabrese.

Kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan kielteisen päätöksen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-139/03, Nuova Agricast S.r.l. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 21.6.2003, s. 43.

Moser Baer India Limitedin 29.8.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-300/03)

(2003/C 264/63)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Moser Baer India Limited, kotipaikka New Delhi (Intia), on nostonut 29.8.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajat ovat P. Bently, QC, asianajaja K. Adamantopoulos, solicitor R. MacLean ja solicitor J. Branto, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 2.6.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 960/2003 siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajiin;
- velvoittaa neuvoston korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja on Intian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka valmistaa CD-levyjä, joille voi tallentaa kerran (CD-R), CD-levyjä, joille voi tallentaa monta kertaa (CD-RW), ja CD-levyjä, joiden sisältöä voidaan ainoastaan lukea (CD-ROM). Lisäksi se valmistaa muita tallennusvälineitä, erityisesti tietokonelevykeitä, viennin edistämiseen tällä erityisalueella.

CECMA-yhdistyksen kautta toimivien yhteisön CD-R-levyjien tuottajien kantelun seurauksena komissio ilmoitti aloittavansa samanaikaisesti sekä polkumyyni- että valtiontukimenettelyn Intiasta peräisin olevien CD-R-levyjien Euroopan yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan. Koska polkumyynimenettely lopetettiin ilman ryhtymistä toimenpiteisiin, käsiteltävänä oleva asia koskee ainoastaan CD-R-levyjien vastaista tasoitustulimenettelyä, joka huipentui riidanalaisen asetuksen antamiseen, jossa säädetään 7,3 prosentin tasoitustullista Intiasta peräisin olevien sellaisten CD-levyjien tuonnille, joille voi tallentaa kerran⁽¹⁾.

Kanteensa tueksi kantaja väittää seuraavaa:

- Kun neuvosto käytti 4,2 vuoden poistoaikaa väitettyjä etuuksia kohdennettaessa, se teki ilmeisen arviointivirheen määrittäessään kantajan tehtaan ja laitteiden normaalia arvonalenemista ja rikkoi tukia koskevan perusasetuksen 5 artiklaa, 7 artiklan 3 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa sekä EY 253 artiklaa.
- Riidallinen asetus on todettava pätemättömäksi, koska hallinnollisen menettelyn aikana kantajalle esitettiin 4,2 vuoden laskemisesta selitys, jota ei ollut mahdollista ymmärtää, mikä merkitsi puolustautumisoikeuksien loukkaamista tai toissijaisesti EY 253 artiklan rikkomista.
- Arvioidessaan Intiasta tulevan tuonnin vaikutusta yhteisön teollisuuteen ja sitä, vahingoittiko tämä tuonti kyseistä teollisuutta, neuvosto ei tutkinut objektiivisesti kaikkea todistusaineistoa tukia koskevan perusasetuksen 8 artiklan 2 ja 8 kohdassa edellytetyllä tavalla ja/tai teki useita ilmeisiä arviointivirheitä.

– Kun neuvosto katsoi, että toisen vahingoittavan tekijän eli Taiwanista tulevan viennin aiheuttamaa vahinkoa ei oteta huomioon tuetun tuonnin yhteydessä, se teki ilmeisen arviointivirheen soveltaessaan tukea koskevan perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohtaa.

– Kun neuvosto katsoi, että toisen vahingoittavan tekijän eli sen, että yhteisön teknologian valmistaja harjoitti väitteen mukaan kilpailuvastaista syrjivää hinnoittelua, aiheuttamaa vahinkoa ei oteta huomioon tuetun tuonnin yhteydessä, se ei noudattanut tukea koskevan perusasetuksen 8 artiklan 6 ja 7 kohdan asianmukaisia soveltamismenettelyjä.

⁽¹⁾ Lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien kirjoitettavien CD-levyjien tuonnissa 2 päivänä kesäkuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 960/2003 (EYVL L 138, 5.6.2003, s. 1).

PTV Planung Transport Verkehr AG:n 4.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-302/03)

(2003/C 264/64)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

PTV Planung Transport Verkehr AG, Karlsruhe (Saksa), on nostanut 4.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja F. Nielsen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 1.7.2003 tekemän päätöksen (asia R 1046/2001-2), ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "map&guide" Hakemus nro 2089829
Tavarat tai palvelut:	Luokkiin 9, 41 ja 42 kuuluvat tavarat ja palvelut (tietokoneohjelmat, tietokoneohjelmia koskevien koulutustilaisuuksien järjestäminen ja atk-ohjelmien teko)
Päätös, josta valituslautakuntaan valitettiin:	Asian tutkineen virkamiehen päätös hylätä rekisteröintihakemus "tietokoneohjelmien" ja "atk-ohjelmien teon" osalta
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Bayer AG:n 8.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-304/03)**

(2003/C 264/65)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan – kannekirjelmän kieli: saksa)

Bayer AG, Leverkusen (Saksa) on nostanut 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja M. Wolpert. Sanofi-Synthelabo (Société Anonyme), Pariisi, osallistui asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- muuttaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 4.6.2003 asiassa R 452/2002-4 antamaa ratkaisua ja hylkää väitteen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Kantaja
Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki NEXAVAR luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten (farmaseuttiset ja eläinlääkintä tuotteet, diagnostiset aineet lääketieteellisiin tarkoituksiin) – hakemus nro 1 534 213
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitteenettälyssä on vedottu:	Sanofi-Synthelabo (Société Anonyme)
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitteenettälyssä on vedottu:	Kansallinen sanamerkki "BESAVAR" luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten (farmaseuttiset tuotteet)
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston ratkaisun kumoaminen ja hakemuksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Merkkien välillä ei ole samankaltaisuutta, joka voisi aiheuttaa sekaannusvaaran.

WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH:n 4.9.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne**(Asia T-307/03)**

(2003/C 264/66)

(Oikeudenkäyntikieli: määriteltävä työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti Kieli, jolla kanne on laadittu: saksa)

WHG Westdeutsche Handelsgesellschaft mbH, Hagen (Saksa), on nostanut 4.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja U. Schuster ja muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Kaufring AG, Düsseldorf (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan valitusasiassa R 52/2002-4 12.5.2003 tekemän päätöksen siltä osin kuin valituksesta tehdyn päätöksen 2 kohdassa hylätään tavaroita ”epäaidot korut” ja ”urheiluvälinelaukut, jotka on mukautettu niihin tarkoitettuihin tavaroihin” koskevat valitukset,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Kaufring AG
Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki	Kuvamerkki ”UNICA”, mm. luokkiin 14, 22, 23, 24 ja 28 kuuluville tavaroille – hakemusnumero 41244
Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan:	Kantaja
Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan:	Saksassa rekisteröity tavaramerkki ”UNI CAT” (nro 2 070 215) luokan 25 tavaroille (vaatteet, päähineet)
Väiteosaston päätös:	Väitteen osittainen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	Päätöksen kumoaminen seuraavin osin: ”raa’at tekstiilikuituaineet” (luokka 22) ja ”langat tekstiilikäyttöön” (luokka 23). Muilta osin kantajan valituksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Valérie Wiamen 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-308/03)

(2003/C 264/67)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Valérie Wiame, kotipaikka Enghien (Belgia), on nostanut 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Étienne Marchal, prossiiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 22.7.2002 tekemän päätöksen, jossa vahvistettiin kantajan palvelukseen ottamisen yksityiskohdat väliaikaisena toimihenkilönä, sikäli kuin sopimus perustuu lainvastaisesti muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan b alakohdan tietyn ajanjakson eli 1.7.2002–31.3.2003 osalta.
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on ollut komission palveluksessa väliaikaisena toimihenkilönä 31.3.2002 asti. Kantaja toteaa, että hän on, ottaen huomioon ylemmältä taholta annetut täsmälliset vakuutellut sopimuksensa uusimisesta, jatkanut hänelle annettujen yhteisön julkishallinnon pysyvien työtehtävien hoitamista 1.4.2002–30.6.2002. Komissio teki 22.7.2002 uuden väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen 1.7.2002–31.3.2003 väliksiksi ajaksi. Tämä sopimus perustuu muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan b alakohdan perusteella.

Komissio myönsi kantajan valituksen seurauksena kantajalle kolmen kuukauden palkkaa vastaavan vahingonkorvauksen, mutta kieltäytyi myöntämästä kantajalle toistaiseksi voimassa olevaa sopimusta muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan perusteella.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 ja 8 artiklan rikkomiseen, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen sekä huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.

**Wassen International Limitedin 12.9.2003 sisämarkkinoi-
den harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne**

(Asia T-312/03)

(2003/C 264/68)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti – kieli, jolla kannekirjelmä laadittiin: englanti)

Wassen International Limited, Leatherhead (Yhdistynyt kuningaskunta) on nostanut 12.9.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoi-
den harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustaja on bar-
rister M. Edenborough. Stroschein Gesundkost GmbH oli
myös osapuolena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hyväksyy kantajan ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-
tuimessa nostaman kanteen
- palauttaa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen
nro 1083567 virastoon, jotta se voi suorittaa rekisterö-
innin
- kumoaa väiteosaston ratkaisun nro 2920/2001
- kumoaa neljännen valituslautakunnan ratkaisun
nro R 0121/2002-4
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyn-
tikulut tässä menettelyssä sekä kantajalle valituslautakun-
nalle tehdystä valituksesta ja väiteosastolle tehdystä väit-
teestä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Wassen International Limited

Haettu yhteisön tavara-
merkki: Sanamerkki SELENIUM-ACE
luokkiin 3 ja 5 kuluvia tavaroita
varten (kosmetiikka, saippuat,
emulsiot, lisäravintoaineet, vita-
miinit ...)

Sen tavaramerkki- tai
merkkioikeuden haltija,
johon väitemenettelyssä
on vedottu:

Tavaramerkki- tai merk-
kioikeus, johon väiteme-
nettelystä on vedottu:

Väiteosaston ratkaisu:

Valituslautakunnan rat-
kaisu:

Kanneperusteet:

Stroschein Gesundkost GmbH

Kansallinen kuviomerkki Sele-
nium Spezial A–C–E ja merkki
luokkiin 5 ja 30 kuuluvia tuotteita
varten (valmisteet, joiden perusta-
na on tärkkelys, kalsiumsuolat,
magnesiumstearaatti ja hiiva lisät-
tyinä ravintoaineina, ja jotka eivät
ole lääkevalmisteita eivätkä far-
maseuttisia valmisteita)

Yhteisön tavaramerkkiä koskevan
hakemuksen hylkääminen ja väit-
teen hyväksyminen

Yhteisön tavaramerkin hakijan eli
Wassen International Limitedin
tekemän valituksen hylkääminen

Kantaja väittää, että asetusta
N:o 40/94⁽¹⁾ on rikottu sikäli
kuin riidanalaisessa ratkaisussa
katsotaan, että merkkien välillä on
sekaannusvaara.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu
neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Asian T-250/99 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2003/C 264/69)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistui-
men laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 2.9.2003
antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-
tuimen rekisteristä on poistettu asia T-250/99, Shell Nederland
Verkoopmaatschappij B.V. vastaan Euroopan yhteisöjen ko-
missio.

⁽¹⁾ EYVL C 20, 22.1.2000.

Asian T-288/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2003/C 264/70)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 2.9.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-288/99, Evers V.O.F. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-111/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2003/C 264/72)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten toisen jaoston puheenjohtajan 16.7.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-111/03, Michel Nolin vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 124, 24.5.2003.

Asian T-318/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2003/C 264/71)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 2.9.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-318/99, Avia Nederland Coöperatie U.A vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-249/03 R poistaminen rekisteristä

(2003/C 264/73)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 5.8.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-249/03 R, Y vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 264/74)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 251, 18.10.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 239, 4.10.2003

EUVL C 226, 20.9.2003

EUVL C 213, 6.9.2003

EUVL C 200, 23.8.2003

EUVL C 184, 2.8.2003

EUVL C 171, 19.7.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
